

Sledili bomo revolucionarnemu liku Veljka Vlahovića

Ni še dolgo od tega, ko smo v Velenju sedeli skupaj z revolucionarjem, partijskim voditeljem, politikom, publicistom in aktivnim družbenopolitičnim delavcem Veljkom Vlahovičem. Zato nas je nenadna vest o smrti Veljka Vlahovića še tem bolj hudo pretresla.

Veljka Vlahovića že kot človeka ni moč pozabiti. Njegov gromki glas in premišljeno izgovorjene besede bodo ostale vsem, ki smo ga kdajkoli poslušali, vedno v nepozabnem spominu. Bil je revolucionar, ki je govoril z močjo neomajnega pričanja.

Njegovo življenjsko pot vsi dobro poznamo. Bila je vseskozi ustvarjalna in težka. Ljubezen do svobode je dobil v črnogorskih planinah. Svojo revolucionarnost pa je začel v Beogradu, kjer se je v velikih študentskih demonstracijah prekalil v komunista. Veljka Vlahovića je revolucionarna pot vodila od Pariza, Ženeve do Prage. Bil je povsod tam, kjer so se bojevali za zmago revolucionarne ideje. Manjkal ni niti na prvih bojiščih proti pohodu fašizma, to je v Španiji, kjer so se borili za svobodo in demokracijo. Leta 1939 pa je odšel v Moskvo, kjer je končal študij. Fašistična soldateska je okupirala Jugoslavijo. Vrhovni štab NOV in POJ je našel prekaljenega revolucionarja Veljka Vlahovića in mu naložil nalogo, da formira radijsko postajo „Svobodna Jugoslavija“. Od takrat dalje se je po svetu širil glas resnice o krvavem boju Jugoslovanov in o njihovi revoluciji.

Veliki revolucionar, komunist in humanist Veljko Vlahović je v svobodni domovini prevzel pomembne naloge pri graditvi socialistične Jugoslavije. Svoje ustvarjalno delo je usmeril gospodarskemu in kulturnemu napredku, delavskemu samoupravljanju, neuvrščnemu gibanju za mir v svetu in novim ekonomskim odnosom. Smrt Veljka Vlahovića ni prizadela samo tiste generacije, ki se je skupaj z njim borila za svobodo in demokracijo,



Z obiska Veljka Vlahovića 15. septembra 1971 v Velenju

ampak vse, ki smo ga poznali. Teh pa ni malo. Velikega revolucionarja in komunista smo resnično poznali vsi delovni ljudje v Jugoslaviji in tudi naprednjaki po vsem svetu.

Omenil ssem že, da so med nami živo prisotni spomini na njegov obisk v Velenju. Bilo je v sredo, 15. septembra 1971 leta, ko je član predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije in član sveta federacije Veljko Vlahović prišel k nam v Velenje. Odpeljali smo ga v tovarno Gorenje, kjer si je ogledal obrate in novo družbeno prehrano. Po ogledu pa smo se usedli in se pogovarjali tako kot tovariši, ki smo bili že večkrat skupaj. Njegova prisotnost je delovala na nas tako sproščeno, da so bile v trenutku podrtje vse običajne pregrade. Naš gost se je zanimal za gospodarske dosežke in za razvoj samoupravnih odnosov. Zanimali so ga tudi uspehi rudarskega kolektiva. Med drugim je pohvalil močno

gospodarsko rast velenjske občine in povedal, da občina vodi pred mnogimi mesti v Jugoslaviji na področju gospodarstva, samoupravljanja in komunalne uredenosti. Podrobno je spregovoril tudi o vlogi komune in dejal, da si jo zamišlja takšno, kot je bila Pariška komuna. Nadalje je še razlagal, da bi skozi komune morali samoupravljalci doseči višjo raven, zlasti zato, ker se v komuni izražata posredniška vloga in interes posameznika. Oboje pa bi moralo biti v prihodnjih letih gospodarno. Pri vsem tem mora odigrati najpomembnejšo vlogo prav naša Zveza komunistov.

Ko si je Veljko Vlahović ogledoval tovarniške prostore, se je ustavljal med delavkami in delavci. Vsi so ga dobro poznali in so bili ponosni, da se z njimi pogovarja veliki sin naše socialistične domovine. Njegove oči pa so na mah zaživele in se zaiskrile, saj je vedel, da se pogovarja z delavci, za zmago katerih se je boril do zadnjega trenutka svojega življenja. Tak je bil Veljko Vlahović, revolucionar, humanist in bojevnik za pravičnejši in bogatejši svet. Tak nam je ostal v spominu od tistega dne dalje, ko smo bili v Velenju skupaj z njim.

Veljko Vlahović je po težki in dolgi bolezni umrl 7. marca v Ženevi. V vrstah Zveze komunistov je nastala velika praznina.

To pa nas komuniste obvezuje, da smo aktivni in se zgledujemo po liku velikega in predanega komunista Veljka Vlahovića, komunista, ki je štirideset let svojega življenja posvetil revoluciji. Zato se bomo komunisti in občani velenjske občine z globoko hvaležnostjo spominjali človeka, borca in ustvarjalca, ter se obenem obvezujemo, da bomo sledili njegovemu revolucionarnemu delu.

Slava Veljku Vlahoviću!

FRANJO KORUN
politični sekretar komiteja
občinske konference ZKS Velenje

NOVE DELOVNE ZMAGE „GORENJA“

Dograditev novih prostorov za obrat galvanike temeljne organizacije združenega dela „Chrommetal in embalažnica“, svojemu namenu so jih izročili 22. februarja, je le prva v vrsti novih pridobitev in delovnih zmag, ki jih za letos načrtuje in napoveduje delovna skupnost Tovarne gospodinjke opreme „Gorenje“ Velenje.

Predvidoma 29. marca bo začela z delom nova tovarna talnih keramičnih ploščic v Gorenju. Zadnjega aprila pa je predviden začetek obratovanja nove tovarne za proizvodnjo oken in umetnega marmorja na Selu pri Velenju.

15. maja bo začela z delom tovarna štedilnikov, 23. avgusta pa bo slavje v Rogatcu v občini Smarje pri Jelšah, kjer bo Tovarna gospodinjke opreme „Gorenje“ postavila tovarno kondenzatorjev. 8. oktobra, ob občinskem prazniku, bo slavila temeljna organizacija združenega dela Elektronika, 29. novembra bodo svečano predali svojemu namenu nove proizvodne prostore za obrat zmrzovalnih omar, 27. decembra pa bo začela obratovati nova tovarna za proizvodnjo pomivalnih strojev.

OSREDNJA PROSLAVA OB 30-LETNICI OSVOBODITVE V ŠALEŠKI DOLINI

Priprave na osrednjo slovesnost ob 30-letnici osvoboditve v Topolšici, ki bo tudi osrednja slovesnost delovnih ljudi in občanov občine Velenje ob 30-letnici zmage nad okupatorji in fašističnimi zavojevalci, so v polnem teku.

Slavje v Topolšici bo v nedeljo, 11. maja. V Topolšici pričakujejo najmanj 2.500 ljudi, med drugimi predstavnike občinske skupščine in občinskih vodstev družbeno političnih organizacij, pa delegacije krajevnih skupnosti in temeljnih organizacij združenega dela, mladino, enoto teritorialne obrambe in druge.

V okviru slavja bodo v Topolšici položili temeljni kamen za novo osnovno šolo, v kino dvorani v Topolšici pa se bi sešel na slavnostno sejo Občinski odbor Zveze združenj borcev NOV Velenje.

Na večer pred slavjem bodo v Topolšici pripravili ognjemet in zakurili kresove, po slavju pa bo tovariško srečanje udeležencev slavja.

SALON 100



Gostje so si najprej ogledali proizvodnjo

MIKA ŠPILJAK V VELENJU Velika storilnost na traku

V petek, 7. marca, je obiskal TGO Gorenje predsednik zveze sindikatov Jugoslavije Mika Špiljak. Po ogledu proizvodnih obratov se je sešel Mika Špiljak skupaj z generalnim sekretarjem zveze sindikatov Jugoslavije Andrejem Grahorjem, predsednikom republiških sindikatov Janezom Barboričem ter drugimi predstavniki slovenskih sindikatov na pogovore s tovarniškimi političnim aktivom. Predstavniki sindikata in vodstva podjetja so Mika Špiljka najprej seznanili z organiziranostjo podjetja ter opozorili na težave, ki jih imajo pri sedanjem zunanjetrgovinskem režimu, v zvezi s cenami reprodukcijskega materiala pa tudi glede neenotne kreditne politike.

Mika Špiljak je še zlasti zanimalo vprašanje, na kakšnem konceptu temelji združevanje z lskro oziroma kaj pomeni ta združitev. Poudarjeno je bilo, da gre za združevanje združenih podjetij v sistem, katerega naloga je doseči tako programsko skupnost, ki bo sposobna uresničiti specializacijo dela, tehnološko usklajevanje in načrtovanje ter raziskovanje in na tej podlagi združevanje dela in sredstev.

Mika Špiljak je med drugim omenil, da se je med ogledom proizvodnje prepričal, da je za trakovi zelo hiter tempo dela in poudaril, da so v Gorenju glede organiziranosti dela veliko naredili. Še posebej pa se je zanimal za družbeni standard delavcev.

NE naš čas

14. marca 1975 - leto XI - št. 10 (269) - Cena 2 din
Glavni in odgovorni urednik Ljuban Naraks

Žirija za podeljevanje priznanj OF pri občinski konferenci SZDL Velenje poziva krajevne organizacije SZDL, družbenopolitične in društvene organizacije, temeljne in druge

organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti in druge organizacije na območju občine Velenje, da vložijo predloge za podelitev

Priznanja OF v letu 1975

Priznanja OF imajo letos še poseben pomen, saj bomo praznovali 30-letnico osvoboditve slovenskega naroda in se bodo podeljevala posameznikom in organizacijam, ki so s svojim delom in drugimi kvalitetami prispevali k razvijanju in krepitevi socialističnih samoupravnih družbenih odnosov, katerih dosežki imajo širši in trajnejši družbeni značaj in so

vplivali na uveljavljanje in razvoj socialističnega družbenopolitičnega sistema in socialističnih družbenih odnosov, ter še posebej tisti dosežki, ki pospešujejo neposredno uveljavljanje občanov in delovnih ljudi na vseh področjih družbenega življenja.

Komisija bo upoštevala le tiste predloge, ki bodo vloženi po tem razpisu.

POHIŠTVO priznanih tovarn

NUDI V VELIKI IZBIRI



SODOBNA OPREMA

MEBLO • LESNINA • GORENJE • SLOVENIJALES • STOL • VRBAS

ob otvoritvi novih poslovnih prostorov nudimo popust

Umrli je človek, humanist, revolucionar. Umrli je Veljko Vlahović.

Življenje je v bistvu podobno blisku. Oba hitro mineta, za ljudi pa je pomembno, kaj jim je od življenja posameznika ostalo. Neizmerno veliko, ko gre za človeka, kot je bil Veljko Vlahović. In kakorkoli je že boleče spoznanje o človekovi minljivosti, bodri vedenje, da dela in misli ostajajo, da se preoblikujejo v zlahten izvir misli, v izvode našega ravnanja. Jugoslovansko samoupravno gibanje je izgubilo svojega gorečega pristaša in več kot prav je, da si ne samo v tem trenutku prekličemo v spomin in za ravnanje, njegovo misel.

Samoupravljanje ni graditev samostanov, ampak življenja. Kot nadaljevanje revolucije v novih razmerah je to iskanje brez konca. To je uresničevanje takih družbenih odnosov, v katerih morajo ljudje kontrolirati metastazo

ŽIVA MISEL

dosedanjih odnosov, ki razpadajo. Bistvo samoupravljanja je v nenehni prizadevanjih, da razberemo poti prihodnosti, pri čemer obsegajo ta prizadevanja tudi spomin na brazgotine preteklosti. To je boj ljudi, ki so bili do večerj razpeti med poslušnostjo, usodnostjo in upanjem, ki se v boju tudi sami spreminjajo ter si bogatijo svoja spoznanja s premagovanjem novih protislovij. To je korenitejši obračun s tistim stanjem družbenih odnosov, ki ne more ustrezati potrebam prihodnosti, to je izziv vsem, ki so se odeli v slepi konservativizem.

Renan je slikovito dejal, da moramo odvreči samemu sebi, če hočemo ravnati prav v tem svetu. Človek namreč ni na tem svetu zato, da bi bil srečen, tudi ne zato, da bi bil zgolj pošten, temveč zato, da uresniči velike stvari za človeštvo, da postane plemenit in preraste nizkotnost, v kateri živijo še mnogi. V tem spletu misli se nespomo zrcali osebnost in delo Veljka Vlahovića, ki je bil do zadnjega trenutka na barikadah revolucije, ko pa se je umaknil, je pustil na borbenem položaju svojo kleno misel in delo. Posebno dragocena so njegova napotila za mlade.

Pravi, da poznajo vsi mladi rodovi svoje levičarstvo, svojo naivnost, pa tudi izkušnje — ki so nove, ki niso več izkušnje starejših. Te izkušnje se ustvarjajo s kritiko tistega, kar se dogaja v življenju, kar so se učili v šolah in na univerzah, kar so doživljali doma, brali v tisku in gledali na televiziji... Mlad človek noče biti papagaj. Blizji je albatrosu. Ve za zmage, pa tudi za poraze preteklosti in sluti boje, ki ga čakajo. Mladi dokaj naglo doumevajo, da zgodovina ni last tistih, ki jo ustvarjajo, niti zgodovinarjev, ki jo pišejo. Od tega spoznanja pa je samo še korak do zavestnih prizadevanj, da stopijo na pravo mesto v boju med silami napredka in nazadnjaštva.

MILAN MEDEN

ZADNJE DNI PO SVETU...

● PREDSEDNIK TITO NA POLJSKEM

Predsednika republike Josipa Broza Tita, ki se mudi na uradnem in prijateljskem obisku na Poljskem, so sprejeli izredno priščno in to je bil uvod v pogovore, ki so potekali v istem, iskrenem, prisrčnem in prijateljskem vzdušju.

To ni izjema ali naključje, marveč značilnost jugoslovansko-poljskih odnosov, ki se že nekaj let razvijajo na najboljši možen način. Temu je brez dvoma botrovala tudi prva izmenjava mnenj med voditeljema obeh držav, ki sta se v zadnjih dveh letih srečala kar štirikrat.

Obe državi imata ne samo dobre medsebojne (politične, gospodarske in druge) odnose, marveč plodno sodelujeta tudi na mednarodni sceni. Pri tem ni dejstvo, da je ena nauvrščena, druga pa članica bloka, nikakršna ovira. Jugoslovanska in poljska stališča do bistvenih mednarodnih vprašanj so enaka ali zelo podobna, kar omogoča obema državam, da se skoraj enakih pozicij učinkovito borita za mednarodno sodelovanje in mir.

Tokratni obisk predsednika Tita na Poljskem je to sodelovanje samo še utrdil in poglobil, pri čemer so pomemben del razgovorov posvetili tudi gospodarskemu sodelovanju. Za povečanje le-tega so vse možnosti in to ne velja samo za blagovno menjavo, marveč tudi za sodelovanje na področju industrijske kooperacije, znanstveno-tehnično sodelovanje, turizem itd.

● KISSINGER NADALJUJE TURNEJO

Medtem pa ameriški zunanji minister dr. Henry Kissinger nadaljuje svojo bližnjevzhodno turnejo, med katero je obiskal tudi Ankaru in tako dodal k iskanju miru na Bližnjem vzhodu še razsežnosti ciprske krize.

Brez kakršnegakoli idealiziranja je mogoče ugotoviti, da prevladuje trenutno na Bližnjem vzhodu zmeren optimizem, pogojen z (za javnost sicer manj vidnim) napredkom na dosedanjih pogajanjih.

Značilno je, da je Sirija, ki je doslej veljala za deželo z najbolj nepopustljivimi stališči, te dni javno prvič izjavila, da je pripravljena skleniti mir z Izraelom.

To je seveda izredno pomemben napredek v razvoju odnosov na Bližnjem vzhodu (imenovato „korak za korakom“, s čimer označujejo sklenitev serije posameznih sporazumov med posameznimi arabskimi državami in Izraelom, ki naj bi jih kasneje kronali s skupnim sporazumom v Zenevi), da pa to nikakor ne pomeni, da bodo s tem izdali arabske interese.

Oboje Izrael vztrajno odklanja, pri čemer glede Palestincev izjavlja, da se nikdar ne bo pogajal s „teroristi“, kar je v Izraelu udomačen izraz za palestinske komandose. Ti so ravno minuli teden izvedli drzno akcijo, ko so vdrl v neki telavivski hotel, od koder so jih izraelski vojaki pregnali šele po srditem boju, med katerimi je izgubila življenje večina komandosov. Prezivala sta izjavila, da sta prišla v Tel Aviv skupaj s tovariši zato, da bi sabotirala pogajanja med Izraelom in Egiptom.

V tej točki je mogoče tudi iskati eno izmed ključnih postavk sedanjega stanja stvari na Bližnjem vzhodu. Sirci in Palestinci se namreč

bojijo, da bo egiptovski predsednik Sadat podlezel vplivu ameriškega zunanjega ministra Kissingerja in skle-

nil mir z Izraelom ne da bi čakal na zaključek splošnih arabsko-izraelskih pogajanj.

Kairo poudarja, da sicer pristaja na ameriško inačico iskanja miru na Bližnjem vzhodu (imenovato „korak za korakom“, s čimer označujejo sklenitev serije posameznih sporazumov med posameznimi arabskimi državami in Izraelom, ki naj bi jih kasneje kronali s skupnim sporazumom v Zenevi), da pa to nikakor ne pomeni, da bodo s tem izdali arabske interese.

Kairo zatrjuje, da vidi v morebitnem egiptovsko-izraelskem sporazumu samo del širšega sporazuma med Arabci in Izraelci in da je pripravljen vztrajati na takem, torej celovitem sporazumu do konca.

● KAMBODŽA: LON NOL PRED KONCEM?

V Kambodži stiskajo osvobodilne sile vse ožji obroč okoli prestolnice, ki jo brani nekaj tisoč Lon Nolovih vojakov. Kako resen je položaj v okoljenem mestu, pričča tudi podatek, da so sklenili Američani (brez katerih pomoči bi Lon Nol že zdavnaj padel) okrepite letalski most.

V Phom Penh je namreč mogoče okrepitev in zaloge sedaj dovažati samo še po zračni poti — vse druge so Sihanuku zveste sile že zdavnaj prerezale.

PLAKETA — Zvezni odbor zveze rezervnih vojaških starešin Jugoslavije je sklenil podeliti predsedniku Titu prvo veliko zlato plaketo kot priznanje za izjemen prispevek k razvoju, afirmaciji in krepitev družbene vloge zveze rezervnih vojaških starešin Jugoslavije.

RAČUNALNIK — V republiškem računskem centru so te dni že drugič v zadnjih dveh mesecih povečali zmogljivosti svojega velikega računalnika „Cyber 70“. Z dodatnimi elementi so podvojili zmogljivosti zunanje spomina in povečali zmogljivost računalnika za okrog 50 odstotkov. Glede na to ta računalnik, ki so ga postavili komaj pred dvema letoma in pol, gotovo ne sodi med tiste računalnike pri nas, o katerih govorimo, da so izkoriščeni le 30-odstotno. Veliki računalnik v Ljubljani uporablja že 12 partnerjev, ki delajo prek 24 tako imenovanih „terminalov“ deloma v Ljubljani in deloma v drugih krajih Slovenije in Jugoslavije. Glede na pričakovane še večje potrebe nameravajo že prihodnje leto postaviti v Ljubljani nov velik računalnik, s

čimer bo postal Republiški računski center po zmogljivosti največji v Jugoslaviji.

HOTEL — V Zagrebu so izročili namenu enega najmodernejših in najsodobnejših hotelov pri nas, morda pa tudi v Evropi, hotel Zagreb Interkontinental. Hotel ima 920 postelj in je eden izmed 68 takšnih hotelov, ki sicer poslujejo v 43 državah po vsem svetu. Pravzaprav je že kar malo mestece, saj ima 17 nadstropij, 457 sob, dva ekskluzivna apartmaja, več salonov, restavracij, barov, igralnico, bazen, podkletno garažo za 200 avtomobilov, prostore za počitek, rekreacijo ter prodajalno.

CESTA — Konec marca bo potekel javni natečaj za izgradnjo podaljška avtomobilske ceste „Slovenika“ — od Razdrtega do Senožec (I. etapa). Natečaj zajema oddajo ponudbe za izgradnjo štiripasovne avtomobilske ceste v dolžini približno dveh kilometrov, vključno s priključkom ceste Razdrto — Ajdovščina — Nova Gorica, dveh vzporednih predorov (levi naj bi bil dolg 841 metrov, desni pa 766 me-

...IN DOMOVINI

trov) in priključne ceste pri asfaltni bazi Cestnega podjetja Koper. Vrednost z natečajem razpisanih del znaša po projektantskih predračunih 188,9 milijona dinarjev. Rok za pričetek del predvidevajo v letošnjem maju, zaključek pa konec junija 1977. leta.

TRAKTORJI — V Vojvodini se boje, da bodo le stežka opravili vsa spomladanska poljska dela, ker na trgu manjka traktorjev in predvsem rezervnih delov zanje. V Vojvodini bi potrebovali skoraj 5000 traktorjev, pa jih imajo zdaj le 2800.

MLEKO — Zvezni izvršni svet je sklenil, da se odkupna cena mleka poveča s 65 na 90 par po maščobni enoti — s tem, da se 50 odstotkov tega povečanja kompenzira.

TELEFONI — Vse telefonske centrale v naši državi morajo vpeljati avtomatske naprave za

dvotarifno štetje in registriranje telefonskih uslug v krajnem in medkrajnem prometu do leta 1976. To pa zaradi tega, da bi sedanje PTT zmogljivosti racionalno izkoristili in enakomerno obremenili omrežje. S temi napravami bi bilo mogoče uvesti dve tarifi za telefonske pogovore. Razgovori v času od 6. do 20. ure na primer bi bili dražji, kot razgovori ponoči.

STANARINA — S 1. aprilom bodo v Celju stanarine višje v povprečju za 40 odstotkov. Tako bodo v celjskem stanovanjskem gospodarstvu zbrali okoli 4 milijone dinarjev, ki jih bodo namenili za vzdrževanje stanovanj.

OBVEZNICNE — Narodna banka Jugoslavije namerava poslati na tuje tržišče posebne obveznice. Naša država bo tokrat prvič plasirala obveznice v tujino in predvidoma bo to še letos. Narodna banka pripravila izdajo teh obveznic v svojem imenu in na račun federacije. Namen akcije je dobiti sredstva za povečanje deviznih rezerv. Obveznice bi poslali na ameriški in evropski trg. Gre za obveznice, na podlagi katerih bi prišli do dolgoročnih kreditov — verjetno za 10 in 20-letno obdobje.



ZASEDANJE SVETA FEDERACIJE — v Beogradu je bilo 3. 3. prvo zasedanje novoizvoljenega sveta federacije. Na zasedanju je predsednik Tito (na sliki skupaj s podpredsednikom predsedstva SFRJ Petrom Stambolićem) podal referat o aktualnih dogodkih doma in na tujem. Razen članov sveta federacije so zasedanju prisostvovali tudi najvišji predstavniki družbenopolitičnih organizacij in skupnosti. V svojem referatu je tovariš Tito jasno nakazal naloge, pred katerimi se nahaja delavski razred, vsi delovni ljudje in družbenopolitične organizacije Jugoslavije. Poudaril je tudi, da se lahko le povezanost in sodelovanje vseh miroljubnih sil upreta nasprotnikom neodvisnosti in enakopravnosti narodov in držav sveta.

Aktualno

Delegati in »delegati«

Za uvod tole:

Pred letom dni, točneje 28. in 31. marca, smo volili prve delegate v temeljnih organizacijah združenega dela in drugih delovnih skupnostih, v krajevnih skupnostih ter delegate v družbeno politični zbor. Decembra pa smo volili delegate v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. Člani Zveze sindikatov pa so na zadnjih občnih zbiorih oziroma letnih konferencah osnovnih organizacij sindikata volili svoje delegate, poverjenike sindikalnih skupin, v nova vodstva — izvršne odbore osnovnih organizacij sindikata, na delegatskih temeljih pa so oblikovane tudi že konference osnovnih organizacij sindikata.

Leto dni, odkar smo izvolili prve delegate, je zagotovo še premalo časa, da bi lahko bolj poglobljeno, pa seveda tudi kar najbolj objektivno ocenjevali delo delegatov. Poglavitna ugotovitev o tem nedvomno je, da se delegatska načela vse bolj uveljavljajo, postajajo vsebina našega vsakdanjega dela in ustvarjanja. Delovni ljudje in občani pa se prav skozi delegatski sistem čedalje bolj neposredno vključujejo v družbeno dogovarjanje in

odločanje.

Ob tem pa je mogoče ugotavljati, da imamo tu in tam še zmeraj opraviti z delegati, pravzaprav z „delegati“, katerih metode in vsebina dela so takšne, kot so bile značilne za odbornike in poslance. Razumljivo je, da je v letu dni resnično težko v vsej popolnosti uveljaviti pravo vsebino delegatskih razmerij. Na vsak način pa bi bilo mogoče opustiti prakso, ko „delegati“ začnajo razprave na sestankih oziroma sejah nekako takole: „Moje mnenje je...“, „Osebnostno mislim...“, „Takšen je moj predlog...“ itd. Takšne razprave pa so le ena od slabosti. Premalo je uveljavljeno sodelovanje z bazo, ki je delegate izvolila, saj so še zmeraj redke delegacije in delegati, tako v temeljnih organizacijah združenega dela in drugih delovnih skupnostih kot v krajevnih skupnostih, ki bi zaposlene oziroma občane obveščale o svojem delu, o sprejetih stališčih, o težavah, s katerimi se srečujejo pri delu itd. Ugotavljati pa je še mogoče, da se tu in tam delegacija niti ne sestane ne... Sicer pa bi bilo treba kar najbolj izpopolniti tudi metode dela delegacij, da bi bilo lahko

njihovo delo kar najbolj učinkovito.

Čas je, da storimo še korak naprej v prizadevanjih, da bi se naši delovni ljudje in občani preko delegatskega sistema še bolj neposredno vključili v družbeno dogovarjanje in odločanje. Utrditi je treba sistem obveščanja in sodelovanja z delegati in delegacijami. Da bi delovni ljudje in občani dejansko odločali o pomembnih družbenih vprašanjih, je treba kar najbolj utrditi sistem obveščanja. Organizirati je treba medsebojno obveščanje med delegacijami in samoupravnimi organi v temeljnih organizacijah združenega dela in organizacijami združenega dela, krajevnimi skupnostmi, družbeno političnimi organizacijami in samoupravnimi interesnimi skupnostmi.

Seveda pa ob tem ne gre prezreti pomembnosti stalnega usposabljanja oziroma izobraževanja delegatov. Po enoletnem praktičnem delu, izkušnjah in problemih bi bilo prav, da bi pripravili seminar za delegate, saj bi na ta način gotovo pomembno prispevali k še večji doslednosti in učinkovitosti delegatskega sistema.

VEGRAD: posebna šola 31. julija

Avgusta lani je gradbeno industrijsko podjetje Vegrad Velenje začelo graditi v bližini osnovne šole Miha Pintar Toledo pod Kidričevo cesto novo posebno šolo v Velenju. Ob otvoritvi del smo zapisali, da bo šola predvidoma zgrajena do 3. julija letos. Tako so prva upali tudi učenci, ki zdaj obiskujejo pouk v stari neprimerni stanovanjski zgradbi, ki je bila zgrajena leta 1928 v stanovanjske namene, tako so upale njihove tovaršnice, ki zdaj delajo v nenormalnih razmerah, tako so upali njihovi starši in verjetno še marsikdo...

Vendar se na gradbišču dolgo časa ni nič spremenilo. No, da ne bi bili preveč krivični do izvajalca del, je treba vendarle napisati, da pogled na delovni prostor ob Kidričevi cesti danes, po sedmih mesecih kaže vendarle nekoliko drugačno sliko. Gradbišče je ograjeno, ostavljeni so tudi že nosilni stebri, prejšnji teden, ko smo zbirali podatke za ta sestavek, pa je gradbišče ponovno zelo ozívlo.

Toliko za uvod, ki pa ne bi bil popoln – seveda – če ne bi povedali še tega, zakaj smo se pisanja sploh lotili. Zato, da bi končno vendarle dobili otroci, njihovih starši in učiteljice zanesljiv odgovor: kdaj bo v Velenju resnično zgrajena nova posebna šola?

Še preden smo poiskali nekaj odgovornih posameznikov, ki nam bi lahko dali odgovor na postavljeno vprašanje, smo se odpravili v poslopje sedanje posebne šole. Čeprav smo v našem časniku že nekajkrat zapisali, da je dolina nujno potrebna nova šola, se nam zdi prav, da še enkrat, upamo, da tokrat zadnjič, prikažemo razmere, v katerih se učijo učenci oziroma delajo njihove učiteljice.

Posebna šola ima 12 oddelkov, od tega je eden v Šoštanj. V njih je 128 učencev (osem v Šoštanju). Na enega učenca odpade približno pol kvadratnega metra prostora, čeprav bi jih moralo po republiških merilih kar tri kvadratne metre.

Glede na pomanjkanje prostorov imajo v eni učilnici triizmenski pouk. Tako morajo biti učenci prvega in drugega razreda (za višje razrede uvedba

pouka v treh izmenah ni možna, ker bi bil potem okrnjen učni program) takrat, ko so v prvi izmeni, v šoli že ob sedmih, ko pa imajo tretjo izmeno, se vračajo domov ponoči. Najbolj je uvedba triizmenskega pouka prizadela učence iz okoliških krajev, na primer učenca, ki je doma iz Pake.

Šola nima telovadnice, niti tehnične delavnice, ki bi ju – kot vemo – najbolj potrebovala, za garderobo jim služi hodnik, čevlje imajo zložene na betonskih stopnicah. Šola ima sicer skromno kuhinjo, ki pa je najbolj zaseden prostor. V njej pripravljajo malice, poučujejo praktični pouk gospodinjstva in tehnični pouk šivanja, pa tudi sam pouk poteka pogosto v njej. Razredi so tako tesni, da učiteljice do zadnjih klopi sploh ne morejo. V referendumu iz leta 1970 je bilo za obnovo šole namenjenih 30 starih milijonov dinarjev. „Vendar je bilo to nerealno načrtovanje“, je povedala ravnateljica Lea Lukič, „ker se s tem denarjem praktično ni dalo ničesar

narediti oziroma izboljšati, glede na to, da je objekt že zelo star in da ni bil grajen za namene šole. Potem je bilo še govora o tem, da bi staro sodišče preuredili v šolo, končno pa so spoznali, da je edina rešitev nova šola. S tem pa so se začele nove težave. Lanski 15. maj je bil določen kot rok za oddajo glavnega projekta in objekt bi bil moral biti pod streho do 30. novembra lani. Vendar se to ni zgodilo, ampak pa so rok podaljšali za mesec dni. Spet prazne obljube.

Na skupnem sestanju učiteljskega zbora in staršev 15. januarja, ki sta se ga udeležila tudi predstavnika Vegrada in zavoda za urbanizem Velenje, je bilo obljubljen, da bo šola zanesljivo končana do julija letos. Danes, ko je že osmi marec, pa še vedno stojijo samo stebri. Sicer jih je resda nekoliko več kot ob našem skupnem sestanku, vendar strehe še vedno ni. Zelo nezadovoljni s takšnim neresnim potekom gradnje pa so seveda starši. Že septembra ob pričetku novega šolskega leta smo jim dejali, da zadnjič vstopamo v stare prostore. Te novice so se zelo razveselili, na drugi strani pa odločno dejali, da če jeseni še ne bo nove šole, v staro otrok ne bodo več pustili. Vegrad je zdaj sicer za trdno obljubil, da bomo šolo

dobili do 31. julija(!), toda v obljube ne verjamemo več. Če bo šola ob Kidričevi resnično stala konec julija, bomo verjeli šele 1. avgusta.

Ob vsem tem zavlačevanju gradnje nove posebne šole, moram reči še to, da če v jeseni ne bomo v novi šoli, bo to resnično pravi škandal. Podobno kot starši otrok ne bodo pustili v stare prostore, tudi nas ne bo. Bomo pač doma, ker od nenehnih obljub ne moremo živeti in delati. To smo glasno in jasno povedali tudi na skupščini temeljne izobraževalne skupnosti.

Pa še nekaj je povedala ravnateljica posebne šole; to da starši na roditeljskih sestankih nenehno poudarjajo, da če bi kdo od tistih, ki krojijo gradnjo te šole, imel prizadetega otroka, ki bi prav tako obiskoval posebno šolo, bi novi objekt v Velenju že zdavnaj stal.

LE MESEC DNI ZAMUDE

Gradbeno industrijsko podjetje Vegrad Velenje je avgusta lani sklenilo pogodbo z zavodom za urbanizem Velenje, da bo objekt nared do 1. julija letos. Poiskali smo direktorja GIP Vegrad TOZD gradbeno industrija ing. Vena Svovljška, da bi dobili zanesljiv odgovor, kdaj bo vendarle zgrajena šola.

„Vegrad je resda sklenil pogodbo z zavodom za urbanizem, da bomo objekt naredili do 1. julija. Vendar smo zaradi težav, ki so nastale pri projektiranju montažne konstrukcije in usklajevanja projektov z arhitektonskim delom, katerega projektant je Slovenija projekt, v enopolmesečni zamudi. Tipse elemente, ki so prvenstveno namenjeni za industrijske objekte, je bilo treba po zamisli arhitekta predelati v elemente, ki jih je možno uporabiti za šolo. Vegrad je od glavnega projektanta dobil samo nekaj listov arhitekture, ki ni vsebovala nobenih konstruktivnih

„Vegrad je resda sklenil pogodbo z zavodom za urbanizem, da bomo objekt naredili do 1. julija. Vendar smo zaradi težav, ki so nastale pri projektiranju montažne konstrukcije in usklajevanja projektov z arhitektonskim delom, katerega projektant je Slovenija projekt, v enopolmesečni zamudi. Tipse elemente, ki so prvenstveno namenjeni za industrijske objekte, je bilo treba po zamisli arhitekta predelati v elemente, ki jih je možno uporabiti za šolo. Vegrad je od glavnega projektanta dobil samo nekaj listov arhitekture, ki ni vsebovala nobenih konstruktivnih



V delavnici, ki nima niti 15 kvadratnih metrov, se včasih stiska tudi 18 učencev.

elementov. Vse to je bilo prepuščeno nam v nadaljnjo obdelavo, kar pa je zahtevalo najprej veliko študija in dela in seveda usklajevanje z glavnim projektom.

Po prvotnem načrtu bi bila morala biti montažna konstrukcija gotova do konca februarja, bo pa do 15. prihodnji mesec. Montaža je razdeljena na dve fazi, kar pomeni, da lahko po končani prvi stopnji 20. tega meseca operativna nadaljuje z ostalimi gradbenimi oziroma obrtniški deli. Torej, glede na to, da bomo lahko ostala dela začeli še pred dokončanjem celotne konstrukcije, ne bomo več v zamudi mesec in pol, ampak samo mesec dni.

V imenu vsega kolektiva lahko zagotovim, da bomo storili vse, da bo ta rok (31. julij – op. p.) dosežen in ni bojzani, da bodo učenci morali ob začetku novega šolskega leta spet stopiti v stare tesne prostore.

VELIKA POLITIČNA IN MATERIALNA ODGOVORNOST

Tretji naš sogovornik je bil predsednik gradbenega odbora Jože Veber:

„Vsi se zavedamo, da so delovne razmere tako za učitelje kot za učence na sedanji poseb-

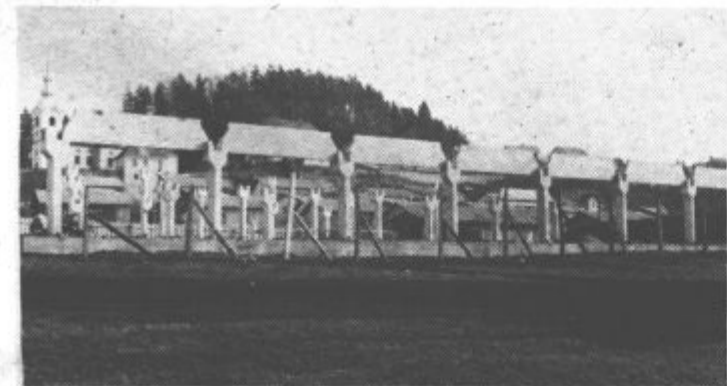
ni šoli neznosne. Ko smo pred petimi leti sestavljali program, kaj bomo zgradili z denarjem, dobljenim s samoprispevkom, smo za obnovo posebne šole namenili 30 starih milijonov.

Pred dvema letoma, ko naj bi bilo to uresničeno, smo spoznali, da adaptacija stare šole ni možna. Na pobudo temeljne izobraževalne skupnosti Velenje smo se odločili za novo gradnjo. 12. junija lani se je sešel na prvo sejo pripravljajni gradbeni odbor in sklenil, da ves inženiring odda zavodu za urbanizem, ki je sklenil pogodbo za izvajanje del z Vegradom. Žal, so nastale težave že pri sami programski izbiri projekta. S tem, da je Vegrad trdno obljubil, da bo šola zgrajena do 31. julija (z enomesečno zamudo) je sebe postavil v veliko materialno in seveda politično odgovornost. Trdno sem prepričan, da do nadaljnjih podaljševanj roka izgradnje ne bo več prišlo.

In koliko bo stala nova šola?

„Objekt kakršnega gradimo, je vreden milijardo 100 starih milijonov dinarjev. Čeprav je bilo v sedanjem samoprispevku za šolo predvidenih le 30 milijonov, smo jih zbrali 150. Temeljna izobraževalna skupnost je prispevala 412 milijonov. S tem pa objekt še vedno ni „pokrit“. Potrebujemo skoraj še enkrat toliko. Zato je nujno, da ta denar dobimo iz sredstev, ki naj bi jih zbrali tako, da se odločimo za podaljšanje samoprispevka.“

„Za konec pa še to: komaj čakamo, da bomo na koledarju „obrnili“ 31. julij, ko bomo lahko z debelimi črkami med drugim zapisali: Velik dan za učence posebne šole in njihove učiteljice.“



Danes so pod Kidričevo cesto vzhodno od osnovne šole Miha Pintar Toledo le še stebri, konec julija pa bo na tem prostoru stala moderna posebna šola.

PREJŠNJI PETEK, 7. MARCA, JE BILA IZREDNA RAZŠIRJENA SEJA KOMITEJA ORGANIZACIJE ZK REK

Razvojni načrt ESO – neizpodbitna realnost in nujnost

„Naloga, ki so zajete v kompleksnem investicijskem programu Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje, so v skladu s splošno gospodarsko politiko razvoja energetike v Socialistični republiki Sloveniji. Normalno obratovanje Termoelektrarne Soštanj, moči 745 MW, in povečanje proizvodnje lignita v Rudniku lignita Velenje na 4.700.000 ton letno, pa je neposredno pogojeno in odvisno tudi od prestavitve ter razširitve servisa za vzdrževanje jamske opreme v okviru temeljne organizacije združenega dela Elektrostrojni obrati. Torej ne gre za novo tovarno rudarskih strojev in naprav, kot trdijo Zdržena podjetja strojogradnje.“

Čeprav se obseg vrednosti opreme v jami temeljne organizacije združenega dela Rudnik lignita Velenje povečuje z vlaganji v okviru kompleksnega programa razvoja kar za 3-krat, s tem pa tudi obseg vzdrževanja jamske opreme, je Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje predvidel v konstrukciji financiranja razvojnega programa iz sredstev energetike za temeljno organizacijo združenega dela Elektrostrojni obrati samo 35,9 milijona dinarjev kreditnih sredstev, kar ne predstavlja niti 50% potrebnih investicijskih sredstev za prestavitve te temeljne organizacije združenega dela.“

To je poglavitna ugotovitev izredne razširjene seje komiteja organizacije Zveze komunistov Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje zadnji petek, 7. marca, ko je obravnaval nekatera aktualna vprašanja v zvezi z nadaljnjim razvojem temeljne organizacije združenega dela Elektrostrojni obrati Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje.

Za kaj pravzaprav gre?

Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje je poslal sestavljeni organizaciji združenega dela Elektrogospodarstvo Slovenije v obravnavo kompleksni investicijski program, ki ga je po javni razpravi sprejel septembra lani delavski svet velenjskega kombinata in ki zasleduje uresničitev poglavitne naloge, ki so si jo zastavili delavci temeljnih organizacij združenega dela ob povežovanju v Rudarsko elektroenergetski kombinat Velenje. To je – do sedaj – optimalno izkoriščanje energetskih virov Šaleškega energetskega bazena.

Razumljivo je zato, da je bil v ta kompleksni razvojni načrt zraven postavitev nove Termoelektrarne Soštanj IV in povečanja proizvodnje premoga v Rudniku lignita Velenje vključen tudi razvoj temeljne organizacije združenega dela Elektrostrojni obrati. In to s poglavitnim namenom, da se zagotovi optimalno obratovanje ter sprotno vzdrževanje vseh strojev in naprav pri pridobivanju premoga.

Zdržena podjetja strojogradnje,

podobno kot že poprej delavski svet Termoelektrarne Trbovlje, pa menijo in zatrjujejo, da predvidena in zahtevana investicija v Elektrostrojni obrati v Velenju ni upravičena in v skladu s splošno gospodarsko politiko. Z izgradnjo 17.500 kv. m prostorov pa bi „tako dobili največjo tovarno rudarske opreme v Jugoslaviji“, še dodajajo.

SERIJSKE OPREME NI MOGOČE NAMESTITI V VELENJSKI PREMGOVNIK

Ob tem velja poudariti, da Rudnik lignita Velenje, kar zadeva montangeološke prilike in globino odkopavanja, skorajda nima primerov v Evropi in v svetu. Serijska rudarska oprema in stroji tako ne pridejo v poštev za uporabo in jami Rudnika lignita Velenje. Kljub prizadevanju tudi slovenske strojogradnje doslej še niso uspeli izdelati takšne opreme in strojev, ki bi bili primerni za namestitve v velenjskem premogovniku. Serijska oprema ne pride v poštev, potrebno pa je dolgo in drago razvojno delo.

Strokovnjakom Rudarsko elektroenergetskega kombinata Velenje, in to iz temeljnih organizacij združenega dela Rudnik lignita Velenje in Elektrostrojni obrati, je v zadnjih letih uspelo drago, uvoženo, odkopno opremo prilagoditi potrebam in zahtevam velenjskega premogovnika ter jo tudi kvalitativno in pravčasno vzdrževati. To pa je osnovna naloga delavcev in strokovnjakov velenjskih Elektrostrojnih obratov. Ob tem velja zapisati tudi, da mora biti spričo zahtevnih montangeoloških prilik v velenjskem premogovniku oprema koncentrirana, da pa je lahko racionalno izkoriščena, mora biti redno in hitro vzdrževana.

DRAGOCENA JE PRAV VSAKA KWH ELEKTRIČNE ENERGIJE

Ze večkrat smo se lahko prepričali, da je za naše gospodarstvo, pravzaprav za vso našo družbeno skupnost pomembna in dragocena prav vsaka kilovatna ura električne energije. Da pa bi Šaleški energetski

bazen lahko po letu 1977 nemoteno proizvajal električno energijo v vseh 745 MW ter dajal Rudnik lignita Velenje ob nemoteni oskrbi Termoelektrarne Soštanj nekaj premoga še Toplarni Ljubljana ter še nekaterim velikim porabnikom, pa so potrebni usklajen razvoj in investicije v vse tiste dejavnosti, da bi dajali kar največ energije.

Zato pravzaprav ni težko znova utemeljevati nujnosti razvoja temeljne organizacije združenega dela Elektrostrojni obrati. Iz sredstev za energetiko bi za razvoj Elektrostrojnih obratov namenili 35.900.000 din posojila, da bi lahko zagotovili normalno in nemoteno proizvodnjo premoga v Rudniku lignita Velenje in nemoteno proizvodnjo električne energije v soštanski Termoelektrarni. Le na ta način je mogoče po letu 1977 zagotoviti poprečno dnevno proizvodnjo 18.000 ton lignita na dan. Se pravi, da bi z delom ob 42-urnem delovnem tednu velenjski rudarji nakopali najmanj 4.700.000 ton premoga letno.

Temeljna organizacija združenega dela Elektrostrojni obrati že zdaj letno vzdržuje okrog 9.000 ton razne jamske opreme. Zaradi velike prostorske stiske je delo izredno težko in moteno. Izgradnja novih prostorov za Elektrostrojne obrate torej ne predstavlja izgradnjo nove tovarne, pač pa gre za preselitve obstoječih objektov (površine 10.000 kv. m), nadomestitev delavnic v jami (1.500 kv. m) ter zgraditve nekaj dodatnih prostorov zaradi povečane obsega remonta ter za zagotovitev nemotenega in varnega dela zaposlenih (3.500 kv. m).

Razširitev prostorov temeljne organizacije združenega dela Elektrostrojni obrati na sedanji lokaciji, neposredno ob jašku Preloge, zaradi hitrega napredovanja odkopnih del proti varnostnemu stebri jaška Preloge ni mogoča. Ze leta 1972 je temeljna organizacija združenega dela Rudnik lignita Velenje prepovedala gradnjo novih objektov ob jašku Preloge in zahtevala prestavi-

tev obstoječih na novo lokacijo, izven eksploatacijskega območja.

STROKOVNO MIŠLENJE LJUBLJANSKEGA RUDARSKEGA INSTITUTA

Rudarski inštitut Ljubljana v strokovnem mišljenju o „kompletnem investicijskem programu povečanja proizvodnje premoga za pokrivanje potreb Termoelektrarne Soštanj z zmogljivostjo 745 MW“ soglaša z nujnostjo preselitve objektov temeljne organizacije Elektrostrojni obrati.

„Pri tem moramo poudariti dejstvo, da nova tehnologija mehaniziranega podpiranja in pridobivanja na odkopih v jami zahteva popolnoma novo orientacijo servisnih služb in ustreznih delavnic za oskrbo oziroma popravilo težke opreme z veliko kapaciteto. Zaradi tega je v programu prikazana koncepcija takojšnje preselitve temeljne organizacije združenega dela Elektrostrojni obrati na novo določeni industrijski prostor na južni strani Pake umestna. Kajti ta servis je potrebno opremiti za popolnoma novo smer remonta, to je za težko hidravlično opremo.“

ZA DELA, KI JIH OPRAVLJAJO V ELEKTROSTROJNIH OBRATIH, DRUGE TOVARNE NISO USPOBLJENE

Ob vsem tem je treba poudariti, da je temeljna organizacija združenega dela Elektrostrojni obrati pravzaprav remonta delavnica za Rudnik lignita Velenje za specializirano proizvodnjo oziroma vzdrževanje strojev in naprav, za kar druge naše tovarne niso usposobljene.

Temeljna organizacija združenega dela Elektrostrojni obrati zagotavlja hitre posege v proizvodni proces velenjskega Rudnika lignita, prioriteto del ter stalno obratvalno pripravljenost.

Elektrostrojni obrati morajo imeti zato na voljo ob vsaki priliki

zadosti delovne sile ter potrebno opremo in naprave za kar najhitrejšo intervencijo. Ta pa v času, ko ni remončnih del, ne sme ostati neizkoriščena, pač pa mora obratovati, mora proizvajati. Na ta način in Velenju zmanjšujejo stroške remontov in vzdrževalne dejavnosti. Prispevajo pa tudi k pocenitvi proizvodnje premoga ter posledno tudi k pocenitvi električne energije. Sicer pa s takšno dejavnostjo Elektrostrojni obrati dopolnjuje že nekaj časa razvoj slovenske strojne industrije in istočasno zagotavljajo tudi njeno učinkovitost.

TUDI KADROVSKO SODELOVANJE ELEKTROSTROJNIH OBRATOV IN RUDNIKA LIGNITA VELENJE

Pomembno je ob tem naglasiti še, da povezanost med temeljnima organizacijama združenega dela Rudnik lignita Velenje in Elektrostrojni obrati ni samo na tehnološkem oziroma proizvodnem področju, pač pa tudi na kadrovskem. Kar 40% vseh zaposlenih v temeljni organizaciji združenega dela Elektrostrojni obrati je delovnih invalidov, ali pa iz zdravstvenih razlogov niso več sposobni za delo v jami.

Veliko jamskih delavcev pa se pred odhodom v premogovnik prav v Elektrostrojnih obratih seznanjajo z jamsko opremo oziroma dopolni starost 18 let, da gredo potem lahko na delo v jamo.

S tem, ko zagotavljajo nemoteno delovanje strojev in naprav v velenjskem premogovniku, delavci Elektrostrojnih obratov zagotavljajo nemoteno obratovanje tako Termoelektrarne Soštanj kot ljubljanske Toplarne ter vseh tistih tovarn, kjer se kurijo z velenjskim lignitom, zlasti še Tovarne glinice in aluminija Kidričevo, pa Tovarne dušika Ruše itd. Prezreti pa ne gre niti velike odgovornosti delavcev Elektrostrojnih obratov, ko je treba zaradi nenehnih vdorov voda reševati rudarje in proizvodne naprave.

V Velenju s koristnimi nameni

Dne 12. 10. 1974 je bila odprta v Velenju nova tržnica. V tej tržnici nastopajo v sestavljeni organizaciji združenega dela (SOZD) KMETIJSKO PREHRAMBENI KOMBINAT s sedežem v Ptujju – Agrokombinat Lenart, Agrokombinat Maribor, Kmetijski kombinat Ptuj in „Košaki“ tovarna mesnih izdelkov Maribor in sicer Agrokombinat Maribor, Kmetijski kombinat Ptuj in „Košaki“ tovarna mesnih izdelkov Maribor kot soustanovitelji, „Košaki“ Maribor pa je prevzela tržnico v Velenju med svoje poslovne enote in jo vodi z vse-

mi pravicami in obveznostmi.

Poslovna enota Tržnica v Velenju je ustanovljena z namenom, da bi plasirali ustanovitelji svoje proizvode brez posrednikov in s tem omogočila industrijskemu Velenju in njegovi okolici najugodnejšo oskrbo s kakovostnimi pridelki in izdelki iz svoje proizvodnje.

„Košaki“, tovarna mesnih izdelkov Maribor, ima zaradi svoje dolgoletne tradicije, v številnih povojna leta, bogate izkušnje in priznane kakovostne mestne izdelke, ki so znani po Jugoslaviji in Sloveniji.

oskrbovanje potreb pretežno manjših interesentov na tem območju za kvalitetno pasmo kokoši.

TOZD Gozdarstvo skrbi za nego obstoječih gozdov predvsem na slovenskogoriškem predelu, za pogozdovanje novih površin, predvsem z orehi, in za prodajo lesa.

Agrokombinat Maribor

Agrokombinat Maribor tvorijo tri delovne organizacije – tri TOZD: Kmetijstvo, Kooperacija in Gozdarstvo, pretežno na mariborskem občinskem območju.

Glavne dejavnosti TOZD Kmetijstva so pridelovanje sadja kot najmočnejši pridelovalec sadja v Sloveniji (20%) in ima svojo hladilnico kapacitete nad 450 vagonov, kar omogoča zalaganje celotne Slovenije in zahodnega dela Jugoslavije predvsem s kvalitetnimi jabolki. Je tudi najmočnejši

proizvajalec sladkovodnih rib – krapov in postrvi. Za postrvi ima največje vzrejalnice v Jugoslaviji. Poleg tega je močan proizvajalec žit, mleka, mesa ter krmil. Močna mehanizacija lajša kombinatu delo pri lastnih potrebah, pri uslugah kooperantom ter drugim gospodarskim organizacijam.

TOZD Kooperacija sodeluje s kmeti in individualnimi proizvajalci v živinorejstvu in rastlinski proizvodnji, sama pa ima v svojem sestavu valilnico piščancev za

Kmetijski kombinat Ptuj tvori 11 temeljnih organizacij (TOZD) in delovna skupnost skupne službe predvsem z območja ptujske občine, 1 na območju občine Slovenska Bistrica in 1 z območja občine Maribor.

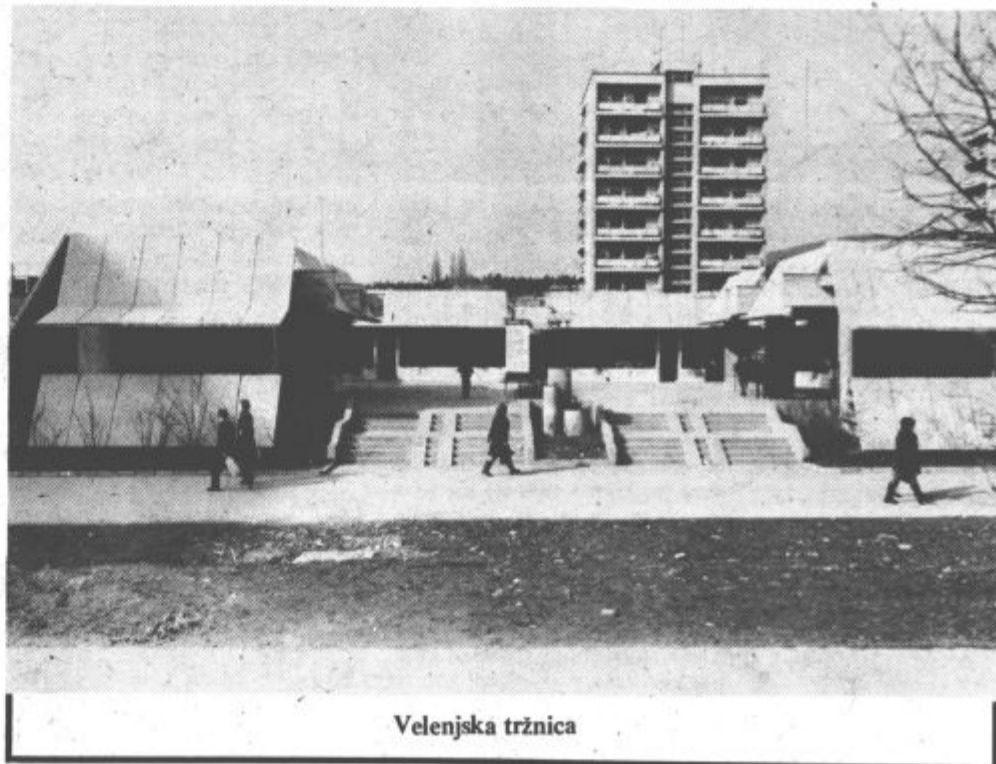
Glavna dejavnost tega kombinata je proizvodnja hrane, saj predstavlja ta okrog 85% družbenega proizvoda kombinata. Je najmočnejši proizvajalec pitanih prašičev v Sloveniji z okrog 40.000 pitancev, pa tudi močan proizvajalec govedi.

Večji del zemljišč služi za

proizvodnjo krušnih žit, živalske krme, predvsem koruze in silažnega sena. Važna je za kombinat v Ptujju tudi proizvodnja sadja in grozdja za predelavo v vino glavnih sort: laški rizling, muškadni silvanec, beli burgundec ter nekaj drugih sort. Po Jugoslaviji slovijo te sorte iz Haloz in druge zaščitene sorte iz Haloz in Slovenskih goric. Kmetijski kombinat Ptuj je največji proizvajalec surovega masla v Sloveniji – letno okrog 300 ton. V kooperaciji z zasebnimi kmeti je proizvodno sodelovanje v proizvodnji mleka, pitancev in vedno bolj se razvija proizvodno sodelovanje v vinogradništvu, sadjarstvu ter vrtnarstvu.

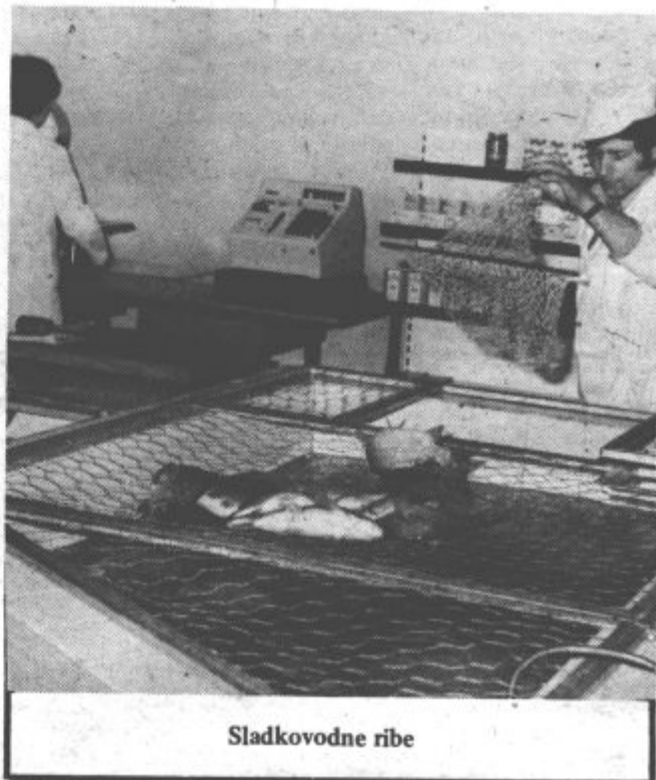
TOZD Gozdarstvo gospodari v gozdovih družbenega sektorja v Halozah in Slovenskih goricah. Skrbi za pogozdovanje opuščanih, za sodobno kmetijsko proizvodnjo neprimernih zemljišč, predvsem v Halozah.

Kmetijski kombinat Ptuj je znan tudi po kvalitetnih storitvah v popraviljanju kmetijskih strojev, po kvalitetnih kopirnih aparatih in po savnah – iz proizvodnje lastnih TOZD.



Velenjska tržnica

Kmetijski kombinat Ptuj



Sladkovodne ribe

Agrokombinat Lenart v Slovenskih goricah

Agrokombinat Lenart je slovenskogoriški kombinat s proizvodnjo v poljedelstvu, živinoreji in sadjarstvu, s kmetijsko dejavnostjo ter kooperacijsko proizvodnjo s kmeti kooperanti, od nekmetijske dejavnosti pa ima gostinstvo, trgovino in transport s težko kmetijsko mehanizacijo.

Za tržnico v Velenju je prevzel Agrokombinat Lenart oskrbo s sadjem in sicer z jabolki, hruškami in breskvami ter oskrbo z mesom prek „Košakov“ tovarne mesnih izdelkov Maribor. Od ustanovitve dalje je bilo sodelovanje zadovoljivo, in sicer z dobavami sadja in mesa.



Vino – žgane pijače



Sadje – zelenjava



Meso – mesni izdelki

Tiho je odprla vrata, pogledala po stopnicah navzdol in urno stekla do vrat.

13.

Hodila je po ozki ulici, ki so jo na obeh straneh obdajale sive, kamnite hiše, dokler ni prišla na široko avenijo, polno dolgih rumenih avtobusov in z dolgimi vrstami avtomobilov, ki so se pomikali kot konvoji ladij, vsi pa nervozno hupali. Ne vedoč, kam bi krenila, se je ozrla na desno in levo, a kar je zagledala, ji je vzelo dih.

Pred njo so se v neskončni nadstropja dvigale najvišje stavbe, kar jih je kdaj videla v svojem življenju. Vse so bile videti zidane iz

● **RONALD KIRKBRIDE**

JUKI OKANO

zlata, srebra ali stekla. Ena med njimi se je s svojim silastim vrhom vzpenjala nad vse, kot vesirska raketa, dotikajoč se oblakov.

Stegnila je vrat, kolikor je mogla daleč naprej, da bi bolje videla to visoko čudo, ko je začutila na ramenih dotik neke roke: „Na vašem mestu kaj takega ne bi počenjal, mlada dama!“ je rekel neki glas. Isti trenutek pa ji je ostru bolečina zarezala v oči, da so ji solze privrele na lica in ji zastrle pogled.

„No – mar vam nisem rekel? Drobec peska! To se navadno pripeti, kadar pride tujec prvič v New York. Saj ste tujka, kajne?“

„Da“ je Yuki zakicala v strahu.

„Nikar naj vas pogled ne prevara,“ je nadaljeval glas. „To mesto je umazano, umazano na vse mogoče načine. Pridite, lekarnar na vogalu vam bo očistil oko.“ Prijel jo je za roko.

„Žal mi je, če sem vas prestrašil, toda to sem vam povedal v vaše dobro. Nikoli ne hodite ponoči ven sami. Ponoči se pode po cestah tolpe mladeničev z noži. Prav lahko bi vas kdo ranil, prepričan sem v to!“

Prišla sta do lekarne na vogalu in Yuki je lahko skozi meglu opazila boječo žensko z osivelimi lasmi, ki jo je vljudno odpeljala do lekarnarja, razložila, kaj se je zgodilo in še enkrat ponovila: „Zapomnite si, da sem vas pravočasno opozorila,“ in izginila.

Lekarnar, ki ji je vzel drobec peska iz očesa, je odklonil vsako plačilo in ji še svetoval, naj se odpelje z avtobusom do Johnnyjevega urada na Rockefeller Plaza, da ne bi prehodila peš vso dolgo pot. Zahvalila se je in se odpravila na cesto prek velike lekarne, prenapolnjene z raznimi kozmetičnimi preparati in drugimi stvarmi.

Na avtobusni postaji je stala s tmasto dvignjeno glavo in se ni menila za začudene poglede, ki so se zvedavo ustavljali na njej. Končno je prišel pravi avto-

bus, na katerega se je povzpela in ponudila vozniku, ki je bil hkrati sprevodnik, zelen bankovec.

Avtobus je divje odpeljal dalje in voznik je z eno roko držal volan, z drugo pa ji odšteval drobiž. Globoko se je priklonila in si počasi začela utirati pot po avtobusu, ko je voznik zakričal! Kam pa ste namenjeni? “

„Rockefeller Plaza,“ je rekla hvaležno. „Prosim povejte, ko prispemo.“

„Nikamor se ne boste peljali, dokler ne boste plačali vozovnice!“

„Saj sem ravnokar plačala!“ Odprla je denarnico in mu pokazala drobiž. „Saj ste mi vrnili drobiž, ne?“

Pokazal je na avtomat poleg sebe.

„Tja morate vreči kovanec, gospa.“

Vsa vznemirjena, ker je zaslišala, kako so se potniki smejali, je spraznila ves denar iz denarnice in ga vrgla v avtomat. V avtobusu se je vse pričelo krohotati. Voznik je zagodrnjal.

„Vrgli ste vanj dolar, gospa! Vožnja pa stane le petnajst centov!“

„Oh, oprostite!“ Iskala je po denarnici, da bi našla še kakšen drobiž.

„Kateri kovanec mora Yuki vreči v stroj?“

Voznik je zapeljal za vogal in zaustavil voz ter zaklical:

„Rockefeller Center.“

Prostor je bil prekrasen, vse poln kavarn, vodometov in zanemarjenih piazz. Imela je vtis, da so se tu nebotičniki kar pomešali med seboj, toda zdaj je niso več prevarali, da bi jih gledala navzgor, ampak je urno stopila k prvi stavbi, kjer je čakalo dvigalo. Vozniku v dvigalu je rekla: „Družbo lepih umetnosti, prosim!“

Pritisnil je na gumb in vrata so se zaprla. Nestrpno je čakala, da se bo dvigalo pričelo premikati. Potem pa so se vrata odprla in voznik je rekel: „Petinšestdeseto nadstropje. Takoj na levo, številka 16.“

Minilo je kar precej trenutkov, da se je mogla zbrati po tolikem presenečenju. Postala je pred steklenimi vrati in se tresla od razburjenja. Popravila si je lase, pogladila kimono, ovlažila obrvi, nato pa pohitela, da bi čimprej prišla do vrat številka 16.

Obrnila je gumb na vratih in vstopila. Znašla se je v čakalnici, kjer so bile vsepovsod razpostavljene redke umetnine: asirski amulet, kitajska porcelanasta vaza, majhen kipec iz minojske dobe iz terakote, japonska lutka Hakata. Ko je tako stala in občudovala vse te čudovite predmete, jo je opazila uslužbenka, skrita za mizo v kotu.

„Madame, želite, prosim?“

„Oh, seveda! Prišla sem obiskat gospoda Johnnyja Galahada. Povejte mu... Ne, bolje, da ga presenetim!“

„Bojim se, da gospod Galahad ne dela več pri nas,“ je odgovorilo dekle.

Yuki je nemo strmela vanjo.

● **KAJ JE ZAIRE?**

Afrika na materinem hrbtu

Vsi otroci sveta so ljubki in nebojgli. Takšni so tudi majhni črnici. Običajno jih vidimo, kako zvedavo pogledujejo izza materinega hrbta in nehote nam jih je žal. Mati si je svojega



Na sliki v Zairu (Kongo) so se vrnili v čase svojih prednikov in tudi z oblačenjem in drugimi običaji dokazujejo, da so prekinili s kolonialno preteklostjo. Otroci na hrbtih svojih mater brezskrbno zrejo v svojo prihodnost.

otročička privezala na hrbet in z njim odšla po opravkih. Če vprašamo mlado mater v Zairu, kako se počuti njen otrok v „nahrbtniku“, odgovori:

– Verjemite, da prav tako ljubimo svoje otroke, kot jih ljubijo Evropejke ali druge ženske na svetu. In prav tako skrbimo zanje. Že stoletja jih prenašamo na svojih hrbtih in prepričane smo, da je to zelo praktično. Otroci ne prestopajo pri materi, ki čuti sleherni njegov gib, hkrati pa ima proste roke, da lahko tudi z otrokom opravi vsa vsakdanja opravila. Našim otrokom je v teh „nahrbtnikih“ udobno in lepo. Tujci sicer trdijo, da to ni dobro za otrokovo rast in razvoj, da imajo lahko otroci krive vratove in podobno, toda verjemite, prav tako, kot raste na hrbtu moj sin, je rasel na materinem hrbtu njegov oče, stari oče in vsi pred njim. Toda nihče ni imel krivega vratu ali bil kakorkoli pohabljen. Prepričana sem, da so naši otroci srečni.

V Zairu nosijo vse ženske svoje otroke na hrbtu. Z otrokom prenašajo najrazličnejše stvari in opravljajo vsa tekoča dela. Otroci v njihovih „nahrbtnikih“ opazujejo okolico in spi-jo. Kaže, da jim lahkotno nihanje materinega telesa godi in jih uspava. Nikjer v trgovinah Zaira ne najdete otroških vo-

zličkov, kajti to je zanje povsem nepotreben artikel. Ženske v Zairu so opustile oblačila, ki so se vrnile k svojim starim nošnjam in temu so usklade tudi svoje „nahrbtnike“ otroke.

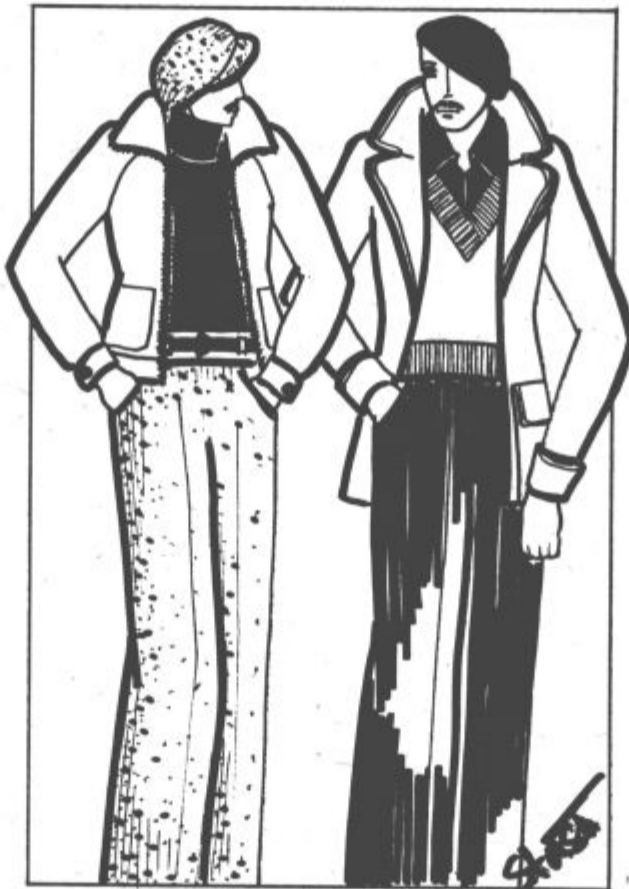
Čeprav postaja Zaire iz dneva v dan naprednejša in močnejša afriška država, s svojimi zakoni ohranja prvobitnost izvornost narodov in ostro hkrati zvesta svoji dolgotrajni tradiciji in zgodovini. V skladu s tem so tudi možje, od dekcev do najvišjih družbenih vrst, zavrgli del oblačila Evropejcev. Kljub temu pa se v Zairu da si ženske in možje prizadevajo, da bi bili iz dneva v dan naprednejši, vedno bolj gledani in da bi šli v korak naprednim razvojem sveta. Ohranjanju tradicije si prizadevajo, da bi živeli moderno, bi bili izbrano oblečeni in da tako vzgajali tudi svoje otroke.

V tej deželi gresta civilizacija in izvorna Afrika v korak skupaj, iščeta pot v nadaljnji razvoj. V Zairu, ki smo ga še pred kratkim imenovali Kongo, njem so pred dobrimi tremi leti pod vodstvom predsednika Mobutu moški sneli kravate in svoja dotedanja imena spreminili v imena svojih pradedov. Pravijo, da se vračajo k izvorni kulturi in da enkrat za vselej prekinjajo s kolonialno preteklostjo.

Na sliki je prva črnopolta manekenka, ki je dobila in sprejela delo v modni hiši in pri istoimenskem modnem časopisu v ZDA – Boogie. To je Ann Jonson, ki je po podpisu pogodbe – po kateri bo zaslužila 45.000 funtov letno, dejala: „Priznam, da sem atraktivna, toda nisem lepota, kar mnogi trdijo.“

Športni stil za njega

● **Modna kreatorka Staša**



Trenutna moda postavlja sodobni, moderni ženski obstran prav tako modernega, urejenega moškega. Ni potrebno, da je ta moški vselej klasično eleganten, eleganco priporoča moda le ob posebno slovesnih priložnostih, pač pa je moderen športni stil oblačenja.

Ko bomo odložili zimske plašče, bo lahko moško garderobo sestavljalo le nekaj osnovnih oblačil: udobne hlače, nekaj športnih srajc, puli in pleten telovnik, pa še jopič ali površnik. S kombinacijo teh oblačil je lahko vsak nekoliko iznajdljiv in praktičen fant oziroma moški oblečen kar se da lepo. Če se boste odločili za nove hlače, naj bodo srednje široke, z žepi in še vedno malo višjim in širšim pasom. Jopiči so oprijeti, za športni izgled pa poskrbijo zadrga, žepi, veliki ovratniki in podobno.

Tu še praktičen nasvet: če boste svojo spomladansko garderobo obnovili, se odločite za en osnovni barvni ton, v katerem dokupujete in dopolnjujete. Tako ne boste imeli nobenih težav pri medsebojni kombinaciji različnih oblačil, saj se bodo vse barve skladale in ujemale.



● **GVAPU – ŠALJIVA ZGODBA Z DIVJEGA ZAHODA – I. ANTIĆ**

LE MIRNO, NACEK! NISEM FILIP, PAČ PA NJEGOV BRAT DVOJČEK, S KRŠČANSKIM IMENOM ADAM. FILIP LEŽI POLEG TEBE!



REKA POD JEZEROM JE IZVRGLA FILIPOVO TRUPLO. PRINESEL SEM GA SEMKAJ, NA SVOJO RANČ, TI PA SI PRIŠEL MIMO RAVNO KO SEM RAZMIŠLJAL, KAKO BI MAŠČEVAL BRATA...



PO CELEM DIVJEM ZAPADU SE JE NAMREČ ŽE RAZNEŠLA NOVIČA, DA SI GA UBIL TI...!



MEDTEM JE NA OTOKU LOMANČEV POGLAVAR GVAPU PRIHAJAL K ZAVESTI...



K-KAJ SE JE PRAVO LO...?



● V moskovskih laboratorijih

Jezikovni tečaj med spanjem

Stiri noči na teden je dvanajst moskovskih študentov prespalo v posebnem laboratoriju. Med spanjem jim je magnetofon potihoma šepetal na uho angleške besede in stavke. Ko so se zjutraj zbudili, so zanesljivo znali nekaj več angleščine kot prejšnji dan.

Hipnopedija ali učenje v snu niti ni nekaj posebno novega in ima seveda svoje nasprotnike in pristaše. Jezikovni tečaji moskovskega laboratorija za raziskovanje problemov hipnopedije potekajo že skoraj leto dni. Rezultati pa kažejo, da je takšno učenje lahko samo pomožna učna metoda. Jezika v celoti se samo med spanjem ne bomo naučili in prav isto velja za katerokoli drugo snov, ki bi jo hoteli temeljito obvladati. Učiti se je treba tudi čez dan, pri polni zavesti.

Zdravniki, ki spremljajo in nadzorujejo te poskuse, so lahko ugotovili, da učenje v snu zdravju ni škodljivo in da se človek naspri tudi v primeru, ko mu od časa do časa med spanjem šepeta magnetofon. Skupaj s psihologi skušajo zdaj natančneje določiti višino tona, ki je najprimernejša za učenje v snu, ter časovne presledke, v katerih naj bi magnetofon učencu posredoval učno snov.

Pred leti so napovedali, da lahko od učenja v snu veliko pričakujemo. Zdaj so tu di zagovorniki učenja v snu postali skeptični. Resnica je verjetno nekje v sredini.

● Prvi turisti za vesolje

Karto za Luno, prosim!

Zadnjih nekaj let bo zgodovina najbrž imenovala desetletje vesolja. Vesoljci so heroji današnjega časa in imajo nešteto posnemačev ali vsaj takšnih, ki bi jih radi posnemali.

Prvi interesenti za polet na Luno so se začeli prijavljati potovalnim agencijam povsod po svetu že po prvih sputnikih. Leta 1956 je izšel v New Yorku „Vodič za na Luno“, ki ga je napisal dr. I. M. Lewitt. Dandanes precej dolga vrsta potovalnih agencij že sprejema sorazmerno skromna – po nekaj dolarjev – predplačila, ki naj plačnikom zagotovijo prednost pri nakupu vozovnic za turistične polete na Luno.

Vrstijo se zabavne zgodbe:

Strokovna ameriška revija „Travel Weekly“ (Potovalni tednik) poroča o štirinajstletnem šolarju, ki je za svoje poročno potovanje že rezerviral vozovnici in zanj odšteje dnevno po en dolar. Še boljša pa je zgodba o mladem zakonskem paru, ki je v zahtevku za rezervacijo napisal, da želi dobiti v raketi sedeže ob oknu.

Po svoje značilno je uradno sporočilo velike ameriške letalske družbe PANAM, da ameriška vesoljska agencija NASA doslej ni izdala še nikakršnih dovoljenj za turistična potovanja na Luno. Resničnost pa je precej drugačna.

Vlaki, ki so iz Beograda prihajali v različna druga mesta, so bili okrašeni s cvetjem in zastavami. Ljudje so nenehno spraševali po novicah, stali pred radijskimi sprejemniki in čakali nadaljnih obvestil.

Nikjer ni bilo poskusov, da bi vojska odrekla poslušnost novi oblasti. Somišljeniki pučistov so se množili, oficirski kader, še posebej pa mlajši, je bil z dušo in srcem na strani generala Dušana Simovića.

Vojska je ostala v kasarnah, le nekatere enote so zasedle pomembnejše točke po mestih. Vse enote pa so bile v stanju pripravljenosti, čakale so na ukaz za morebitno akcijo, ki pa ni prišel, ker ni bil potreben. Udar je uspel brez prelivanja krvi in to povsod.

Vojska se ni vmešavala v demonstracije, ki so jih bodisi spontano ali pa organizirano priredili v vseh mestih.

ODSTOP NAMESTNIKOV

Dvorni vlak, ki je na ukaz pučistov vrnil kneza Pavla v Beograd, se je ustavil na manjši postaji pred glavnim mestom. Kneza so obklopi častniki in ga z avtomobilom odpeljali v generalštab, kjer ga je čakal novi predsednik vlade general Simović.

Povedal je knezu, kaj se je zgodilo, in mu predlagal, naj namestništvo odstopi.

Knez Pavle je razmišljal le nekaj trenutkov. Že na povratku iz Zagreba je iz dvornega vlaka lahko videl razpoloženje ljudi na vmesnih postajah, pa tudi kratka pot z avtomobilom skozi Beograd ga je prepričala, da je vsak odpor zaman. Vojska, ki bi mu lahko morebiti priskočila na pomoč, je bila vsa na strani upornikov, kralj je bil po vsem sodeč odrezan od ljudi v svojem dvoru. Kaj je lahko storil?

Pokimal je.

„Dobro,“ je rekel generalu Dušanu Simoviću. „Odstopam.“

Odstopila sta tudi namestnika Stanković in Perović, ki sta prišla z dvora na Dedinju, kjer sta bila doslej pri kralju. (Prišla sta šele potem, ko ju je po telefonu osebno poklical knez Pavle in jima povedal, da bi bil vsak odpor zaman. Prej se nista hotela premakniti z dvora.)

Šele tedaj so bili pučisti pripravljani, da stopijo pred kralja. Ta jih namreč prej ni hotel sprejeti, ker je bil vedno pod vplivom dveh namestnikov, ki sta bila ves čas pri njem – pa tudi pod vplivom že zdavnaj aretiranega načelnika generalštaba in komandanta kraljeve garde.

Letalski general Dušan Simović je poslal po nekem majorju kralju na Dedinje listino, na kateri so namestniki podpisali svoj odstop, in hkrati zaprosil, naj ga kralj sprejme v avdienco.

Peter II. je v to privolil, ko je videl podpisan dokument o odstopu.

ZADNJE DEJANJE UDARA

General Simović se je odpeljal v dvor na Dedinje h kralju šele proti večeru. Bil je utrujen, saj je vse od tretje ure zjutraj nenehno nadziral izvajanje premikov enot in vse druge akcije udara.

Spremljali so ga višji oficirji, kolono osebnih avtomobilov pa je varovala motorizirana pehota. Počasi so se bližali dvoru na Dedinju, beli stavbi, skriti v gostem zelenju.

Okoli dvora so še vedno stali gardisti, ki jih je tja navsezgodaj postavil komendant kraljeve garde. Toda čisto nič se niso upirali, ko so dobili ukaz, naj spustijo osebne avtomobile skozi velika vhodna vrata na dvorišče dvora.

Oboroženo spremstvo generala Simovića je ostalo pred dvorom bolj zaradi lepšega, saj ni bilo nobene možnosti, da bi kdo v zadnjem trenutku posegel vmes.

Ura je bila že blizu 21, ko je general Simović stopil pred kralja.

Poklonil se je pred mladim monarhom in mu v nekaj kratkih stavkih povedal, kaj se je pravzaprav tistega dne zgodilo. Kralj je poslušal molče.

„Ali je vlada dokončno odstopila?“ je vprašal naposled.

„Da,“ je rekel general Simović. „Odstopilo je tudi namestništvo.“

Kralj je pokimal.

Potem mu je general Simović pokazal radijski proglas, ki so ga v „kraljevem imenu“ oddajali ves dan. Kralj se je podpisal na že natipkano besedilo dokumenta, s katerim je zaupal sestavo nove vlade vodji pučistov.

Terjal je samo dvoje: da se njegovemu stricu, knezu Pavlu, ne sme nič zgoditi in da se njegova mati, kraljica Marija, ki je bila tedaj v Londonu, takoj vrne domov.

Simović je obljubil, da se bo to zgodilo.

Avdienca je bila končana.

To je bilo zadnje dejanje vojaškega udara, ki se je končal brez prelivanja krvi.

REAKCIJE NA PUČ

Novice o odstopu jugoslovanske vlade in namestništva so povzročile 27. marca 1941 v svetu veliko presenečenje, pri čemer je bil odmev kajpak različen – ponekod (v večini primerov) so novice sprejeli z zadovoljstvom, ponekod pa z besom.

Hitler in Mussolini sta divjala, še zlasti prvi. Hitler je doživel državni udar v Jugoslaviji kot osebno žalitev. Še tisto uro, ko se zvedel, kaj se je zgodilo v Beogradu, je ukazal, naj začnejo v pripravi na napad na Jugoslavijo – in to sredi priprav na napad na Sovjetsko zvezo, ki so ga zaradi tega morali preložiti za šest tednov.

humor



– Še enkrat ponovimo! Prenehajte kaditi, gospodje! ...



– Pst! Malemu igram uspavanko ...



Jugoslovanska zastopnica na letošnjem nagradnem tekmovanju Evrovizije je skladba Tadeja Hrušovarja in Dušana Velkaverha „Dan ljubezni“, ki jo poje zbor „Pepel in kri“ s solistko Ditko Haberl.

● 22. MARCA – PESEM EVROVIJZE

Zmagovalci izgubljajo

„V soboto, 22. marca, bo v Stocholmu velik spektakel, ki se imenuje „Natečaj za pesem Evrovizije“, to je najgrša definicija, ki sem jo kdajkoli slišal. Njegov organizator je Švedski radio, naša prva kulturna ustanova in tisto najslabše, s čimer se je v zadnjem času ukvarjala, bo prenašal po vsej Evropi.“

To so besede znanega švedskega komentatorja Gunnara Frederikssona v polmilijonskem dnevniku „Aftonbladetu“.

Zmaga švedske skupine ABBA na lanskoletnem festivalu je dala povod za široko razpravo o kulturni politiki Švedskega radia, ki bo za prireditve uradno porabil 500.000 kron in ne uradno milijon in pol.

Švedski radio se s polno paro pripravlja na veliko prireditve. Mednarodna žirija bo lahko slišala iz Stockholma že generalko, do začetka prenosa pa bo lahko poslušala magnetofonske posnetke. Vsak član žirije ocenjuje vsako pesem od ena do pet. Ocene bodo zapisali na glasovnice in jih bodo po vsaki pesmi zbrali medtem, ko bo prenos še trajal. Ko bo izzvenega zadnja pesem,

bo predsednik žirije preštel glasove in sestavil listo desetih najboljših. Prenos bo vodila Karin Falck, ki bo tudi sprejemala rezultate posameznih mednarodnih žirij. Pesmi, ki bo dobila največ glasov, bodo dodelili 12 točk, drugouvrščeni 10, tretji 8, četrta 7 in tako naprej, vse do desete popevke, ki ji pripada ena točka.

Če bo več pesmi dobilo enako število točk, bodo žirije držav slabše uvrščenih pesmi izbrale zmagovalko. Če tudi takrat ne bo prišlo do končne odločitve, si bodo prvo mesto delile.

Na prireditvi bo sodelovalo 19 držav. Žreb je določil naslednji vrstni red: Nizozemska, Irška, Francija, Nemčija, Luksemburg, Norveška, Švica, Jugoslavija, Britanija, Malta, Belgija, Izrael, Turčija, Monaco, Finska,

Portugalska, Španija, Švedska in Italija.

Organizatorji menijo, da je Pesem Evrovizije edinstvena priložnost za reklamiranje proizvodov in sredstvo za bogatenje na račun televizijskih naročnikov. Že v januarju so se sestali predstavniki 17 kulturnih, glasbenih, političnih organizacij, med katerimi so bile tudi komunistična mladina in strokovne skupnosti, da bi se pogovorili, kako bi preprečili sodelovanje Švedskega radia v natečaju za pesem Evrovizije. Borjo se proti komercializaciji kulture in razpravlja o vlogi radia kot proizvajalca in distributorja kulturnih in zabavnih programov. Protesti niso naperjeni proti zabavni glasbi ampak proti eksploataciji slabega okusa, enostranskemu usmerjanju, reklami za šlagersko industrijo in proti dobičkom že tako bogatih gramofonskih hiš in zlasti proti sabotaži kulturne politike Švedskega radia.

Križanka

VODORAVNO: 1. jasnost, vedrina, 8. omamno sredstvo, 9. koroška junakinja v Sketovi povesti „Miklova...“, 10. veznik, 11. indigo, modriilo, plavilo, 13. kostni del ust za drobljenje hrane, 15. neresnica, 16. vulkan na otoku Mindanao na Filipinih, 17. pisana tropska papiga, 18. prosjak, 20. znak za kemično prvino erbij, 21. ime filmske kritičarke Grčarjeve, 24. tolčca iz surove ovčje volne, osnova za razna mazila in mila, 26. visoka planota z vzpetinami v afriški državi Dahomej.

NAVPIČNO: 1. vozilo z najmanj dvema vzporednima kolesoma za prevoz oseb in tovarov, 2. ime slovenske pevke narodnozabavne glasbe Prodinkove, 3. naslovni junak Smetanove opere, 4. zdravilna travničarke rastlina, 5. zemljepisna kratica za otoke, 6. likovni umetnik, ki z barvo in črto oblikuje ploskev, 7. prostorne ladje, izražene v registrskih tonah, 12. pripomoček za tlačjenje,

13. maščoba za zabeljenje jedi, 14. kako večje delo, 19. malaška blaznost, 22. širjava, 23. ime Tolstojeve junakinje. Karenine, 25. znak za kemično prvino natrij.

1	2	3	4	5	6	7
8						
9				10		
		11		12		
13	14		15			
16			17			
18			19			
20		21		22	23	
24		25				
26						



Premalo jih poznamo

Prostoma avla osnovne šole v Šmartnem ob Paki se je konec prejšnjega tedna po dolgem času spet prelevila v razstveni prostor slikarskih del. Mladi slikarji samorastniki iz Šmartnega so na najboljši način prispevali svoj delež k praznovanju dneva žena s tem, ko so pripravili nadvse zanimivo razstavo svojih likovnih izdelkov. Kvaliteta njihovih del prav gotovo zasluži mnogo širšo publiciteto, kot jo je imela doslej, zato smo izkoristili ponujeno priložnost in se s temi mladimi razstavljalci pogovorili o njihovem umetniškem ustvarjanju.

Mirko Modrijan je najstarejši med njimi. Petintrideset jih šteje, po poklicu pa je kovinostugar.

„Že kot otrok sem zelo rad slikal, najrajši tisto, kar me je obdajalo. Tudi danes so moje slike odsev pokrajine in ljudi, med katerimi

ni motiv pa so tihožitja. Povedala sta: „Skupno sva razstavljala v Šmartnem, Velenju ter na Naši besedi 74 v Celju. V teh krajih sva pripravila tudi samostojne razstave, Peter pa se je predstavil še ljubiteljem slikarstva v Mozirju. Slikanje nama pomeni skoraj vse, zato bi se rada izpopolnila na akademiji, če bova le imela možnost.“



Andrej Krevzel

živim. Za mojo tehniko pa bi lahko rekli, da rahlo spominja na impresionizem, morda zato, ker to smer v slikarstvu najbolj cenim in obožujem. Sicer pa sem član Šaleške skupine likovnih amaterjev in sem do sedaj imel samostojne razstave v Šoštanj, Velenju, Mariboru in Šmartnem ob Paki.“ Potožil je še, da ima za slikarsko udejstvovanje mnogo premalo časa, saj veliko dela v družbenopolitičnih organizacijah, prosvetnem društvu in v društvu ljudske tehnike.

Devetnajstletni Andrej Krevzel je svojo prvo samostojno razstavo imel v Šmartnem ob Paki pred petimi leti. Obiskuje zadnji letnik kovinarske poklicne šole v Velenju, razmišlja pa o tem, da bi se vpisal na likovno akademijo v Ljubljani, skupaj s svojim prijateljem in sošolcem, ki je tretji razstavljalcev. To je Peter Matko, dvajsetletni dijak, prav tako domačin. Njuna dela se izrazno in vsebinsko precej razlikujejo, tako kot se razlikujeta njuna značaja. Peter najraje slika tihožitja in pokrajine, Andrejev stal-



Peter Matko

Andrej poleg čopiča rad prime za pero in napiše pesem ali črtico. Do sedaj jih ni objavljaj, pravi pa, da jih bo, brž ko bo začutil, da so dovolj dobre.

Toliko torej o njih. Veliko zanimivih podatkov bi lahko še nazivali, veliko napisali o vsakem izmed njih. Na dani je, da bomo o njih v prihodnje še mnogo slišali, takrat pa jih bomo skušali podrobneje opisati.

In kaj bi lahko rekli o prireditvi sami? Mnenje Minke Napotnik, ene izmed obiskovalk razstave, je podobno mnenju ostalih: „Res škoda, da se ne moremo večkrat sprehoditi med eksponati naših mladih umetnikov. Preveč so skromni, preveč ostajajo v ozadju in zato ljudje v Šmartnem in drugod premalo vemo zanje. Omogočiti bi jim morali več razprav, da bi jih ljudje bolje spoznali. Zelo sem navdušena nad vsemi tremi in upam, da si bomo odslej večkrat lahko ogledovali njihove izdelke.“

Kot je videti, so likovni samorastniki iz Šmartnega navdušili svoje rojake, zlasti pa žene, saj je njim ta razstava prvenstveno namenjena. Taka odmenost pri ljudeh jim bo vzpodbuda za doseg nadaljnjih uspehov in pogoj za končen dvig iz anonimnosti.

J. KRAJNC

Aktiv ZK Šoštanj brez mladih članov

Šoštanski aktiv zveze komunistov sestavljajo sami starejši člani, in to dvainštirideset upoko-jencev in invalidov.

Na desetem kongresu ZK Jugoslavije je bilo poudarjeno, da je nujno izdelati organizacijo vodenja kadrovske politike in pomlajevati vodstva in članstvo v organizacijah zveze komunistov. Tudi aktivni zveze komunistov v krajevnih skupnostih bi morali združevati starejše, srednje in mlajše člane. Zato se bo potrebno bolj izogibati razvrščanju članstva po starosti.

Življenje in delo v aktivu zveze komunistov Šoštanj še vedno ni tako organizirano, da bi mogli komunisti sprožiti vsa življenjska vprašanja svojega okolja, vplivati na spremembo stanja in terjati odgovornost članov za sprejeto politiko. Aktivni komunisti po krajevnih skupnostih se še marsikje niso prilagodili sedanjim razmeram in potrebam najnovejše samoupravno organizirane družbe.

Sekretar šoštanskega aktiva komunistov Stane Lužnik je poudaril, da ni prav, da komunisti iz delovnih organizacij ne sodelujejo s krajevnimi aktivimi. Zavezana se za ustanovitev sveta ZK krajevske skupnosti, ki bi spremljal in usklajeval vse delo in problematiko kraja, v katerem komunisti živijo. Edino v tem vidi možnost za okrepitev krajevnih aktivov z mladimi komunisti, ki so sedaj vsi vključeni v osnovne organizacije ZK po podjetjih.

To bi bil eden izmed načinov, s katerimi bi lahko v šoštanskem aktivu komunistov pospešili vstop mladih ljudi v njihove vrste in povečali idejno politično raven članstva. Člani zveze komunistov se ne smejo zapirati v svoje vrste, ker to lahko povzroči zoževanje učinkovitosti ZK in odtegnitev od delovnih ljudi.

Stane Lužnik je tudi dejal, da bi morali problematiko krajevnih skupnosti skupaj reševati komunisti iz delovnih kolektivov v povezavi z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami, delegacijo krajevske skupnosti in samoupravnimi interesnimi skupnostmi. Delo komunistov se ne konča v tovarnah in drugih delovnih mestih, zato je neumestno in nerazumljivo zanimanje komunistov v osnovnih organizacijah zgolj za vprašanja, ki zadevajo njihove kolektive. Precejšen del dneva preživijo komunisti tudi v krajevnih skupnostih in zato bi bilo razumljivo, da pokažejo več zanimanja za potrebe svojega kraja. Sveti ZK krajevnih skupnosti bi bili morda res primerna oblika povezovanja vseh komunistov, ki živijo v določenem kraju. Sestavljali bi jih predstavniki komunistov iz osnovnih organizacij ZK v delovnih organizacijah, na posvetih pa bi obravnavali skupna vprašanja kraja, kjer živijo. Z njihovimi sklepi in rešitvami pa bi morali biti seznanjeni seveda vsi člani ZK.

M. E.

ok ZSMS velenje naše delo

rubrika komisije za informiranje



Učenci za dan žena

Prejšnji petek so učenci podružničnih šol Gustava Šilih v Šentlju kot v Paki pripravili prisrčen program ob dnevu žena za svoje mame in druge žene. Povabili so jih v dvorane in jih obdarili s cvetjem. Najmlajši pa so se spomnili tistih, ki niso mogle priti na prireditve. Obiskali so jih na

domu, kjer so jim s šopki cvetja čestitali za praznik. Tako v Šentlju kot v Paki sta bili proslavi prisrčni, originalni in polni domačnosti. Lahko rečemo, da so otroci s pomočjo učiteljev še vedno nosilci toplega stika ob vsakršni priliki. Povsod, žal, niso imeli takšnega praznovanja. Zato

se postavlja vprašanje, če povezovanje osnovnošolskih zavodov in razširjevanje pedagoške dejavnosti nima v programu ohranjanja tradicij in lepih navad ob takšnih prilikah. Prepričan sem, da bi bila vsaka mati, ki je zaposlena v tovarni, in babica, ki skrbi za red v hiši, vesela šopka iz otroških rok, kot tiste na vasi.

J. M.

● ŠTUDENTJE ŠŠK SO OBISKALI VELENJSKI RUDNIK

Nekaj ur globoko pod zemljo

„Črno zlato“ tako ponavadi pravimo premogu. A kadar z očmi mimogrede preletimo črne kepe, niti ne pomislimo na to. Ne pomislimo koliko potu steče po obrazu rudarjev, ko globoko pod zemljo, daleč od svežega zraka in sonca, sključeni in umazani v nenehni nevarnosti rijejo kot krti za tem bogastvom.

Seveda, človek nikoli ne zna ceniti tistega, česar ne okusi. Zato smo se člani Šaleškega študentskega kluba odločili, da si ogledamo rudarje pri delu in tudi sami nekaj ur preživimo pod zemljo. Rudarsko energetske kombinat je naši prošnji z veseljem ustregel. Obekli so nas v rudarske obleke, nas „oborožili“ z velikimi škornji, svetilkami in čeladami in nas rahlo vznemirjene z dvigalom spustili čez 150 m globoko. Objela nas je tesnoba, ko smo se začeli spuščati po rovu. Le prameni iz rudarskih svetilk so nam kazali pot. Tu in tam se je kdo spotalnil ob tir sli stopil v blato. Mimo nas pa je po tekočem traku drsel premog proti drobilcu. Pomikali smo se vedno globlje, tako, da smo lahko opazovali rudarje pri odkopavanju novih plasti premoga. Sami trdi in izkušeni obrazi, nikjer sledu utrujenosti ali naveličanosti od dolgoletnega poklica.

Nehote pomisliš, če so ti ljudje sploh dovolj plačani za svoje delo. Niso! Tvegajo svoje življenje, vdihavajo prašen zrak, mokri in umazani so iz dne v dan. Kar neprijetno nam je postalo, da brez dela korakamo med njimi in opazujemo njihovo težko delo. A povsod so nas pozdravljali in nam želeli: „Srečno!“

Po kolenih smo se morali plaziti najtežji kos poti in kar vesel smo bili, ko smo zopet prišli do glavnega rova. Fantje so nas, dekleta, med potjo pošteno pomazali, da smo bile podobne dimnikarjem. Drug drugemu smo se smejali, sedli na lesene drogeve, potegnili iz žepov obilne malice, kot bi že pol dneva trdo garali. Starejši rudarji so se nam smejali in nam ponujali celo tobak za žvečenje. Čeprav je bilo med njimi lepo, smo se kljub temu oddahnili, ko je na nas posijalo sonce.

Po temeljitem tuširanju nas je predstavnik rudnika tov. Franc Avberšek povabil na razgovor. Razgovor je bil zelo izčrpen. Zanimala nas je samoupravna organiziranost neposrednih samoupravljavcev, delovanje sin-

dikata, ZSMS in Zveze komunistov. Pozabili pa nismo tudi najbolj kočljive stvari – podpis samoupravnega sporazuma o štipendiranju. Poudarili smo, da bi lahko obstajali tesnejši stiki med podjetji in študenti in da bi leta morala imeti več posluha za

nas. Strokovnjake bi morali pri- vabljati ne odvracati od svojih delovnih organizacij. Žal je bila tema preobširna, da bi jo lahko dokončali. Domentali pa smo se za ponovno srečanje.

Na koncu se zahvaljujem delovni organizaciji REK za zanimiv ogled rudnika – razgovor. Menim, da bomo zdaj še bolj cenili delo rudarjev in tisto, kar je zraslo z njihovim trudom.

MELITA VOVK

● V KS desni breg ustanovljen mladinski aktiv

Krajevna skupnost desni breg je pred kratkim ustanovila mladinski aktiv ZSMS, katerega predsednik je Stane Napotnik. Mladinski aktiv vključuje vse mladinke in mladince KS desni breg.

Prijave sprejemajo pisмено ali osebno na naslov: STANE NAPOTNIK, Kidričeva 15/b, 63320 Velenje

-fa-

● Kritična ocena pokongresne dejavnosti

Predsedstvo OK ZSMS Velenje je na zadnji redni seji obravnavalo dejavnost občinske konference, po nalogah, ki izhajajo iz kongresnih dokumentov. Predsedstvo je ugotovilo, da je bilo v obdobju po kongresu narejena veliko, vendar dejavnost še vedno ne zadovoljuje nalog, ki so bile sprejete. Posebno je to značilno za osnovne organizacije ZM, kjer ponekod še ni bilo skoraj nič storjenega. Zato je predsedstvo sprejelo zaključke, ki bodo v kratkem vplivali na delo OO ZSMS.

V statutu ZSMS je zapisano, da so mladinci le tisti, ki izpolnjujejo postavljene naloge. Omenjene so tudi sankcije za neresen in ignorantski odnos. Nastopil je trenutok, ko se bodo nekateri morali odločiti. Tisti, ki še nadalje ne bodo dovolj vestni, bodo morali odstopiti mesta drugim. Vzpodbudno pa je dejstvo, da je zaživel delo komisij, ki so tehničnega značaja, saj člani le-teh izvajajo pretežni del v okviru OK ZSMS.

Dodati je še treba, da kritika ne velja vsem OO ZSMS in da celotno stanje ni tako negativno. Tisti pa, ki so krivi naj se bolj odločno in z več poleta lotijo zastavljenih nalog.

● Mladi podpirajo prizadevanja za podaljšanje samoprispevka

Prejšnji petek so se zbrali predsedniki in sekretarji OO ZSMS in AMD ter člani predsedstva OK ZSMS Velenje na pomembnem sestanku. Poleg analize dela v obdobju po kongresu, je zbor vodstva zveze socialistične mladine Velenje po temeljiti obravnavi uspehov iztekajočega se samoprispevka sprejel naslednji sklep:

„Mladi v vsej velenjski občini podpiramo vsa prizadevanja za uspešno izvedbo referendumov o podaljšanju samoprispevka v krajevnih skupnostih. Zavedamo se, da je v tem trenutku to edina možna pot za nadaljnji napredek v izgradnji novih, prepotrebni objektov. Zato ne dvomimo v izid referendumov, istočasno pa se obvezujemo, da bomo prevzeli pri sami organizaciji polno mero odgovornosti in dela.“

Sekretar OK ZSMS Velenje Vlado Videmšek je vse prisotne seznanil s spremembami in tehničnimi podrobnostmi samoprispevka, vsi pa so prejeli pregled ostvarjenega dela iztekajočega se samoprispevka.

Na koncu so predsedniki posameznih komisij spregovorili o pomembnosti medsebojnega sodelovanja, s posebnim poudarkom na odgovornosti v akcijah, kakršna je bližnji referendum o samoprispevku in akcijski načrt OK ZSMS Velenje.

J. M.



Kekec Franc

LIVARNA
TLAČNIH ULITKOV

ŽALEC, Ivanke Uranjekove 4

IZDELUJE PRECIZNE DROBNE ULITKE IZ CINKOVE ZLITINE „ZAMAK“ ULITKE NA TLAČNEM STROJU ZA ELEKTRO IN ELEKTRONSKO INDUSTRIJO, AVTOMOBILSKO IN MOTORNO INDUSTRIJO, TER DRUGE VISOKO KVALITETNE ULITKE Z ZELO VELIKO NATANČNOSTJO ZA POTREBE FINOMEHANIKE, GOSPODINJSKIH STROJEV IN DRUGIH PROIZVODOV.

Tokrat smo obiskali nekaj predsednikov krajevnih skupnosti velenjske občine in jim postavili nekaj vprašanj, med drugim, s katerimi nalogami se trenutno ubadajo, kakšen je njihov nadaljnji razvojni program in kako ga bodo uresničili.

Načrtovali na denarju, ki ga še ni

Predsednik krajevnih skupnosti Družmirje-Gaberke Rafko Blatnik:

„V delovnem načrtu, ki stoji pred nami, smo si kot glavno nalogo v letošnjem letu zadali nadaljnjo skrb za redno vzdrževanje komunalnih naprav in socialno ogroženih ljudi. Za ta namen imamo zagotovljena sredstva iz rednih dotacij za krajevne skupnosti. Velika obveznost, ki smo jo sprejeli lansko leto in jo tudi že začeli uresničevati, je gradnja nadomestnega doma družbenih organizacij s trgovino. Dela smo otvorili 14. julija lani, danes pa je dom že pokrit. Nadalje naš program zajema sodelovanje pri gradnji nove ceste, ki bi povezovala Gaberke na eni strani s Škalami in nato z Velenjem, na drugi strani pa z Ravnami. Pri vsem tem pa je resnično žalostno, da še danes ne vemo, predvidoma kdaj se bo porušila stara cesta niti kdaj bodo začeli graditi nadomestno. Upam, da nas ne bo doletela usoda Škalčanov in da bo nova prej zgrajena, kot pa se bo ugreznila stara.“

ravamo regulirati Velunjo in podaljšati asfalt do kraja Velunja v dolžini enega kilometra ter urediti rekreacijski center. Naš razvojni program je zelo obsežen. Vsega z rednim denarjem ne moremo uresničiti, na drugi strani pa tudi ne vse vnesti v program samoprispevka.

O ponovni uvedbi samoprispevka smo namreč pri nas veliko razpravljali. Spoznali smo, da je samopri-



spevek tisti, ki nam bo omogočil uresničitev precejšnjega dela naših skupnih želja. Gre za to, da smo že sedaj načrtovali na denarju, ki ga še ni.“

Kaj boste v vaši krajevni skupnosti vnesli v program samoprispevka?

„Na sestanku družbenopolitičnih organizacij kraja smo menili, da bi lahko v program samoprispevka vnesli nadaljnjo izgradnjo doma, podaljšanje asfalta do Velunje, ureditev elektrifikacije in rekreacijskega centra.“

Že jeseni otroški vrtec

JOŽE JERIČ, PREDSEDNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI PESJE:

„Dosedanji razvoj v krajevni skupnosti ni bil takšen, kot smo si ga zaželeli in želeli. Nismo nasprotovali temu, da se najprej razvije center mesta. Toda zdaj bi morali še bolj zavzeto pristopiti k urejanju ostalih krajev. V naši krajevni skupnosti je še vedno odprtih vrsta nerešenih problemov. Doslej nam namreč ni uspelo urediti kanalizacije, urejeni niso posamezni cestni odseki, nič boljše ni s cestno razsvetljavo. Želimo tudi toplovodno ogrevanje. Obnoviti moramo dom zveze borcev in dokončati gradnjo igrišč.“

V Pesju je približno 1.200 prebivalcev. V zadnjih letih je bilo zgrajenih veliko enodružinskih hiš. Za gradnjo ni več veliko prostora. Da bo Pesje polno naseljeno, manjka le še kakšnih dvajset hiš. Tako je na kratko predstavil probleme v krajevni skupnosti Pesje, ki je zdaj mestna krajevna skupnost, njen predsednik Jože Jerič. V zvezi s tem, da bi v občini tudi v prihodnjih petih letih plače-



vati samoprispevek pa je dejal: „Če hočemo, da bo šel razvoj naprej, je nujno potrebno, da se odločimo, za podaljšanje plačevanja samoprispevka. Mi smo konkretno že določili, kaj naj bi zgradili z denarjem, ki bi ga dobili s samoprispevkom. V Pesju je pereč problem otroško varstvo, kajti približno polovica otrok, katerih starša sta zaposlena, je brez varstva. Na prostoru, kjer bo stal novi vrtec, smo se že lotili zemeljskih del, in če bo vse posrečilo, bo vrtec stal v naši krajevni skupnosti že oktobra. S samoprispevkom nameravamo sofinancirati gradnjo vrtca v višini 80 starih milijonov dinarjev. Osem let, že čakamo

na gradnjo telovadnice pri šoli, ki jo bomo morali, če prej ne pa po letu 1980 razširiti, tako da bomo tudi mi imeli osemletko. Telovadnico bi lahko poleg šolarjev uporabljali za rekreacijo tudi drugi krajan. S sredstvi dosedanjega samoprispevka Pesje ni ničesar dobilo. Vendar pa to ne pomeni, da smo ostali brez sadov sedanjega samoprispevka. Zavedati se moramo namreč, da smo z gradnjo srednjih in višjih šol tudi mi veliko pridobili. Saj nam sedaj ni treba več pošiljati otrok na drago solanje v Ljubljano, Maribor, pa tudi v Celje.“

Kakšen pa je vaš letošnji program?

„V tem letu nameravamo zgraditi cesto od vzhodnega do zahodnega dela Pesja, dokončati nadalje še nekaj drugih cestnih odsekov, s izgradnjo mostu napraviti priključek vzhodnega dela Pesja na pokopališko cesto, pa tudi naša trgovina je v pretesnih prostorih, ki že zdavnaj ne ustrezajo več. Upamo, da bomo tudi to vprašanje kmalu rešili, saj je v kraju predvidena gradnja dvanajstnadstropnega bloka, kjer bomo v pritličju uredili tudi trgovino.“

Ceste, trgovina, telefon

Lenko Martin, predsednik krajevnih skupnosti Bele vode:

„V naši krajevni skupnosti so tri stvari, ki nas najbolj pestijo. Najprej moramo dokončno urediti in usposobiti za ves promet ceste Savinek - Luka, Savinek - Počivalnik in cesto Visoški vrh v skupni dolžini sedmih kilometrov. Od Šoštanja smo zelo oddaljeni. Nekateri celo devet kilometrov. Zato bi nujno potrebovali telefon, saj bi si lahko v primeru bolezni s tem marsikatero pot v dolino prihranili. Velikega pomena pa bi bila telefonska zveza z dolino tudi v primeru splošnega ljudskega odpora. Dolgoletna želja krajanov našega območja je tudi trgovina. Če že drugega ne, bi morda lahko katero izmed trgovskih podjetij uvedlo potujočo trgovino, tako da bi gospodinjice vsaj dvakrat na teden lahko dobile v kraju najnujnejše stvari. Ob teh treh naštetih težavah pa moram vsekakor opozoriti še na eno, ki se vleče že leta in leta: elektrifikacija zgornjega dela Belih vod. Gre za štiri kmetije, ki so brez električne energije. Brez elektrike pa si danes sodobnega kmetovanja ni mogoče več zamisliti. Pa ne le to. Takšni kmetiji je usojeno, da bo propadla, saj nihče od mladih noče ostati na njej.“

Kako gledate na ponovno uvedbo oziroma podaljšanje samoprispevka?

Zavedam se, da so naše želje velike, veliko večje kot dobimo denarja. Zato je samoprispevek potreben. Ljudje se strinjajo z njegovo uvedbo, če bo denar ostal tam, kjer je bil zbran in si bodo krajevne skupnosti solidarnostno pomagale. Zavedamo se, da je od uspeha glasovanja na referendumu odvisen naš nadaljnji razvoj. Če bo samoprispevek uspel, potem bomo lahko v Belih vodah še marsikaj naredili.“

Ob tem najinem pogovoru, katerem se je pridružil tudi Martinov brat Andrej - prejšnji predsednik krajevnih skupnosti, je Martin še dejal, da se mu ne zdi prav, kar je v Belih vodah, kjer je blizu 300 ljudi (73 je zaposlenih), možna le nadomestna gradnja. Meni, da bo kraj, kjer so že zdaj hiše bolj na redko posejane, postal še bolj osamel, saj bodo mladi priseljeni iskati stanovanja v dolini.

Ne sme se ponoviti slika izpred petih let

HERMAN ARLIČ, PREDSEDNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI SKALE-HRASTOVEC:

„V naši krajevni skupnosti je v zadnjem času najbolj aktualna gradnja nadomestne ceste. Na zboru volilcev oktobra lani smo se s predstavniki Rudarsko-elektroenergetskega kombinata dogovorili za traso nove ceste. Zdaj, ko je le-ta narejena, le dvesto metrov ceste od osemstotih poteka tako, kot smo se dogovorili. Po prvotnem načrtu naj bi šla cesta po robu Odraza, vendar smo krajan zaradi neustrezne geološke sestave tal z razumevanjem pristali na spremembo trase. Nikakor pa nismo zadovoljni s priključkom na obstoječo cesto, zato so zdaj dela ustavljena. Tudi smetišče je še vedno rakova rana naše krajevne skupnosti, saj ga še zmeraj ne zasipljejo sproti, čeprav je to zahteval med drugim tudi republiški inšpektor. Hkrati pa moram povedati, da smo vendarle po dolgem času uspeli, da zdaj tudi k nam redno prihaja pošta vsak dan.“

Kako gledate na podaljšanje samoprispevka?

„Zahteve posameznih krajev so iz leta v leto večje, denarja nikoli ni dovolj, zato je nujno, da glasujemo za podaljšanje. Enak sklep smo sprejeli tudi na sestanku, ki so se ga udeležili predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij kraja. Poudarjeno je bilo, da se ne sme ponoviti slika izpred petih let, ko prav v naši krajevni skupnosti samoprispevek ni bil izglasovan.“

Katere naloge stojijo pred vami?

„Naš kraj nujno potrebuje otroški vrtec. Trenutno je v Škalah 127 predšolskih otrok, kar 70 odstotkov je takšnih primerov, kjer sta zaposlena oče in mati. S samoprispevkom bi predvidoma v petih letih zbrali nekaj več kot 300 starih milijonov dinarjev. S tem denarjem bi lahko zgradili vrtec za 40 otrok. Z rednimi sredstvi krajevne skupnosti namera-



vamo urediti avtobusna postajališča. S sredstvi, dobljenimi od temeljnih organizacij združenega dela, pa asfaltiraj ceste v Hrastovcu, kjer so ljudje že sami začeli zbirati denar.“

Nekateri so pripravili dati celo 800.000 starih dinarjev, samo da bi dobili asfaltno prelevo. V naslednjih letih načrtujemo tudi razširitev prostorov za potrebe krajevne skupnosti, ki jih imamo v gasilskem domu. Pravzaprav razmišljamo o gradnji novega doma družbenih organizacij in društev, kajti dvorana v gasilskem domu za razne prireditve sploh ni primerna, saj je pretesna, ker je bila pač zgrajena za potrebe gasilstva. Ljudje še vedno ne morejo pozabiti, da so Skale imele lep združni dom, ki pa se je podobno kot celotno nekdanje središče kraja zaradi kopanja premoaga ugreznil. Zato smo med drugim sklenili, da se moramo končno dogovoriti z REK glede povračila rudarske škode, čeprav nam očitajo, češ z vami se je težko pogovarjati... Naš združni dom se je že zdavnaj pogreznil, medtem ko imajo na primer Šoštanjčani že novega, čeprav stari še stoji.“

Tudi šola je v zelo slabem stanju. Nima telovadnice, čeprav smo tudi to imeli. Veliko pričakujemo letos od REK, glede na to, da poteka stota obletnica obstoja rudnika in s tem stota obletnica izpodkopavanja Škal.

Pereč problem v Škalah je trgovina. S sedanjo vsekakor nismo zadovoljni, ker je zelo slabo založena, neustrezen je tudi odpiralni čas. Popoldne je namreč odprta le do petnajste ure. Ne skrivamo želje, da hočemo novo trgovino, ki naj bi stala na takem prostoru in bo tako založena ter imela takšen odpiralni čas, da bomo vsi zadovoljni.“

Svet krajevne skupnosti je na zadnji seji tudi menil, da je treba čimprej izdelati program zaspavanja ugreznin, saj se ponekod zemlja ne ugreza več in bi jo lahko čez nekaj let že kultivirali. V najkrajšem času bo treba urediti elektrifikacijo v zahodnih Škalah.“

Asfaltna povezava s Hrastovcem

PREDSEDNIK KRAJEVNE SKUPNOSTI CIRKOVCE FRANC NOVINŠEK:

„V primeru, da se krajan naše krajevne skupnosti ne bi izrekli za podaljšanje samoprispevka, potem prav gotovo nimamo kaj pričakovati, ne bi mogli računati na solidarnostno pomoč drugih krajevnih skupnosti, kar bi vsekakor pomenilo nadaljnjo stagnacijo krajevne skupnosti.“

S katerimi deli se trenutno ubadate?

„Lani smo začeli graditi vodovod za 16 gospodinjstev. Po predračunu bo celoten vodovod veljal 26 starih milijonov dinarjev. Te drage naložbe smo se lotili zato, ker smo upali, da bomo tudi letos dobili na zbrani dinar tudi od občine dinar. Na tak način smo lani izbrali približno 8,5 milijona dinarjev, 8 milijonov smo si sposodili, še vedno pa nam letos manjka približno deset milijonov. Če bi tudi v tem letu veljalo načelo dinar na dinar, verjetno glede denarja ne bi bilo težav, tako pa ne vem, kako bo. Pred časom smo dali prošnje za denarno pomoč na delovne organizacije,



kjer so zaposleni naši krajan, vendar so ostale brez odgovora.“

Če bomo glasovali za podaljšanje samoprispevka, kar pa mislim, da moramo, se bomo najprej lotili popolne modernizacije ceste Hrastovec - Cirkovce. To bi prav gotovo omogočilo prevoz delavcev in šolarjev iz kraja v Velenje in nazaj. Prav tako moramo urediti igrišče pri šoli in seveda rešiti vprašanje, kako dobiti preostali denar za dokončno izgradnjo vodovoda.“



Dom družbenih organizacij v Gaberkah je že pod streho

Koruznico in hmeljevino je treba uničiti

Na nekaterih njivah še stoji koruzna slama, kar ni ravno najboljšje spričevalo za lastnika. Stojča koruznica ni le ovira pri obdelavi zemlje, ampak je ugodno zatočišče boleznim in škodljivcem v zimskem času.

Eden najhujših škodljivcev koruze je PROSENA VEŠČA. Gosenice prosene vešče objedajo listje in rijejo po steblih in storžih koruze ter drugih rastlin z debelim stebom: sirek, hmelj, sončnice, konoplja, proso, fižol, pelin, dalje, koprive... Zaradi rogov rastline slabijo, rumene in se lomijo; pridelek je manj vreden.

Dorasle gosenice prezimijo v spodnjem delu stebela ali še niže v kocenu, če jih ne uničimo pravočasno, se iz njih razvijejo metulji, ki odložijo tudi po 35 jajčec. Tako se škodljivcev hitro razmnoži.

ZATIRANJE PROSENE VEŠČE

Jeseni rastlinske ostanke pozanjemo čim niže pri zemlji. Njive pobranamo, da zberemo štrclje in jih sežgemo. Vse rastlinske ostanke moramo porabiti ali unčiti najkasneje do konca marca.

Veščo zatiramo tudi ke-

mično. Ko se prično razvijati gosenice, posipamo rastline z grobo zrnatim posipalom SEVIN, BASUDIN ali KATOX.

Zatiranje prosene vešče je določeno tudi z zakonom v Ur. listu SRS, št. 4/75.

Zaradi preprečitve širjenja in zaradi zatiranja prosene vešče (PY-RAUSTA NUBILALIS HBR.) kot gospodarsko škodljive na območju SR Slovenije, so pridelovalci koruze in hmelja dolžni vsako leto do 31. marca porabiti oziroma uničiti (pokrmiti, podorati, kompostirati ali sežgati) koruznico in hmeljevino.

Če organizacija ali občan ne ukrene, kar je treba, da se prepreči širjenje in zatire škodljivce, se lahko kaznuje s kaznijo do 3000 din.

Opozoriti moramo, da letošnja zima v nobenem primeru ne more biti izgovor, da koruznice ni bilo mogoče spraviti do konca marca!

M. J.

Preprečujemo breskovo kodravost!

Breskev je zelo zlahten sad, zato ni čudno, da je drevo precej občutljivo. Med boleznimi breskev je najhujša breskova bolezen breskova kodravost - *Taphrina deformans*.

Kodravost opazimo na mladih lističih spomladi, ko je drevo v bujni rasti. Namesto lepih listov poženo bledikasti in deformirani, ki se namehurijo in odebele. Kjer so napihnjeni, pordečijo ali porumene. Na zgornji strani lista se kmalu pojavijo glivni mehovi s trosi (askosporami) v obliki bele žametne obloge. 'Okuženi' in izčrpani listi sčasoma porjave in odpadejo, namesto da bi se vključili v življenjsko potreben proces asimilacije. Odpadejo tudi okuženi plodiči.

Iz spečih brstov poženejo novi poganjki, katerih les ni tako odporen in kvaliteten, delovanje listov pa pride prepozno do veljave. Za prihodnje leto se zato razvije premalo rodnih brstov.

Kodravost najhujše napade breskve, posajene v zaprtih legah. Vlažna pomlad zelo ugodno vpliva na bolezen, v suhih pomladih pa je pojav kodravosti manj nevaren. Kadar je breskev močno obolela, odpade večina prvega listja. Zaradi večletnih zaporednih napadov se drevo lahko posuši.

Kadar opazimo namehurjene liste, so varnostni ukrepi za isto leto že prepozni, ker se je glivica, ki prezimi v brstih, že razbohotila.

Proti kodravosti mramo škropiti prvič že v jeseni, ko odpade listje. Uporabimo 1% bakreno apno 50 ali 0,5% RADOTIRAM ali 0,5 do 0,6% RADOCIRAM. Ta sredstva uničujejo tudi listno luknjičavost.

Drugič škropimo tik pred brstenjem, takoj po rezi. Drevo moramo s škropivom dobesedno oprati. Z zimskim škropljenjem uničimo poleg kodravosti še listno luknjičavost, jajčeca listnih uši ter ličinke kaparja. Uporabimo 1% bakreno apno 50 ali 0,5% RADOTIRAM, kar je proti boleznim

in 1% OLEODIAZINON ali 0,5% FOLIDOL olje proti škodljivcem.

Če se poleti med rastno dobo pojavi pepelasta plesen, škropimo s cosanom ali karthanom, če listna luknjičavost, z 0,15% ortocidom, če listne uši in pršice z ANTHIO ali DIMECION.

Seveda je pri vseh preparatih treba pazljivo prebrati navodila in jih tudi upoštevati.

Sredstva, ki so potrebna za prvo in drugo zimsko škropljenje, ne uporabljamo poleti, ker lahko drevo posmodimo. En mesec pred zorenjem sadja ne škropimo več.

Kmetje in vrtnarji marsikje opuščajo škropljenje iz raznih vzrokov. Vendar kdor hoče pridelati lepo sadje, mora opraviti vsaj temeljito zimsko škropljenje. S tem uniči v precejšnji meri boleznim in škodljivcem, ki prezimijo na drevju. Kdor pa ve, da niti tega ne bo naredil, je bolje, da breskev in drugega sadnega drevja ne sadi. Zanimarjeno drevje namreč postane leglo vseh mogočih boleznim in škodljivcem, ki se širijo na oskrbovano drevje.

mali oglasi

ugodno prodam. Informacije 064 - 61-561.

ZAMENJAVA

NOVO visokopritlično hišo v Kranju zamenjam za hišo v Velenju. Naslov v uredništvu.

IZGUBLJENO

Prosim poštenega najditelja ROČNE ŽENSKÉ URE OMEGA, zadaj z napisom 10 let Veograd, da jo vrne proti nagradi na naslov: Marija Bevc, Celjska 70, Velenje.

STANOVANJE

OPREMLJENO sobo išče v Velenju ali bližnji okolici samski moški. Cenjene ponudbe pošljite na uredništvu lista pod šifro „Dom“.

PRODAM

VIKEND, 1,5 km oddaljen od Bohinskega jezera,

RUDARSKO ELEKTROENERGETSKI KOMBINAT VELENJE

Kadrovski socialni sektor Komisija za medsebojna razmerja pri TOZD ZO

razpisuje prosta delovna mesta STRAŽARJEV pri službi zavarovanja

POGOJI:

- da je odslužil vojaški rok,
- da ni bil kaznovan, oziroma obsojen zaradi kaznivih dejanj zoper ljudstvo in državo ali protipravnega prisvajanja premoženja,
- da izpolnjuje pogoje za pridobitev pooblastila za nošenje orožja,
- da je zdravstveno sposoben za opravljanje predvidenega delovnega mesta.

Prijavo, s kratkim življenjepisom pošljite (ali oddajte osebno) najkasneje v 10 dneh po objavi razpisa, kadrovsko-socialnemu sektorju REK, soba št. 25.

VABILO VARČEVALCEM LJUBLJANSKE BANKE!

Na podlagi 8. člena začasnega statutarnega sklepa o uskladitvi pogodbe o ustanovitvi LB in statuta banke z ustavo, ki ga je sprejel 15. redni zbor banke, izvršilni odbor Ljubljanske banke — podružnice Velenje

sklicuje 1. zbor varčevalcev podružnice,

ki bo dne 19. marca 1975 ob 16. uri v sejni sobi podružnice LB Velenje, Rudarska 3.

Zbor bo potekal po naslednjem DNEVNEM REDU:

1. Udeležba občanov — varčevalcev v soodločanju pri določenih poslih banke;
2. Poročilo o dosedanem delu odbora varčevalcev;
3. Poročilo o poslovnosti aktivnosti LB v poslovanju s prebivalstvom per 31. XII. 1974 (za banko kot celoto kot za podružnico banke);
4. Načrti sredstev in kreditov prebivalstva za leto 1975;
5. Volitve: a) odbora varčevalcev, b) delegata v svet varčevalcev banke.

Po novi ustavni ureditvi Jugoslavije so pridobili varčevalci pravico, da na podlagi njihovih hranilnih vlog soodločajo v tistem delu poslovanja banke, ki zadeva gospodarjenje z njihovimi sredstvi. Zato smo prepričani, da se bodo varčevalci zainteresirano vključili v obravnavo o njihovem položaju in njihovih sredstvih v LB.

LB — podružnica Velenje

TRGOVSKA IN PROIZVODNA OZD ERA VELENJE

PRODAJA NA JAVNI DRAŽBI

v soboto, dne 22. marca 1975 ob 9. uri v strojnem parku Družmirje—Soštanj naslednja osnovna sredstva:

1. Avto hladilnik TAM 2000
2. Prikolica raztegljiva
3. Hladilnik za mleko 1000 l s kompresorjem
4. Moizna naprava
5. Molzni vrč Alfa Laval z aparatom (2 kom.)
6. Moped tricikel (3 kom.)
7. Trgovska oprema — pulti, police, mize
8. Gumi voz
9. Kosilnica Alpina
10. Stiskalnica lesena

RAZGLAS

Po 6. točki navodila o postopku z najdenimi predmeti (Uradni list SFRJ, št. 94/49) objavlja oddelek za notranje zadeve Skupščine občine Velenje, da so bili na območju občine Velenje najdeni navedeni predmeti:

1. žepna denarnica ter denar
 2. denar
 3. rezervne žarnice za osebni avto ter nekaj orodja
- Prosimo lastnike, da dvignejo najdene predmete v roku 6 mesecev po objavi tega razglašila. Predmeti so depozirani na sedežu občine Velenje v sobi št. 15. Ogled je možen vsako sredo od 14. do 16. ure. Po poteku 6 mesecev po objavi tega razglašila bodo ti predmeti last družbenega premoženja.

Oddelek za notranje zadeve Služba najdenih predmetov

KOMUNALNO OBRTNI CENTER VELENJE n. sub. o., Koroška cesta 46

ponovno objavlja prosta delovna mesta in vabi k sodelovanju:

- VEČ ČISTILK za delo v zaprtih prostorih in
- VEČ VRTNARSKIH DELAVCEV IN DELAVK

Za objavljena prosta delovna mesta nudimo ca. 2.000 dinarjev osebnih dohodkov mesečno. Pismene prijave pošljite v roku 15 dni po objavi delovnih mest na gornji naslov.

Zaželeno je, da se kandidati tudi osebno zglasijo v tajništvu DO na Koroški cesti 46 — Velenje.

Komisija za volitve in imenovanja in kadrovske zadeve

SKUPŠČINE OBČINE VELENJE

razpisuje delovno mesto

VODJA TOZD — RAVNATELJA

Osnovne šole Gustav Šilih, Velenje

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še pogoje za učitelja po zakonu o osnovni šoli in imeti najmanj 5 let vzgojnoizobraževalne prakse. Kandidati morajo imeti moralno politične kvalitete in organizacijske sposobnosti za vodenje in usmerjanje vzgojnoizobraževalne dejavnosti. Kandidati naj pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev pošljejo v 15 dneh po objavi razpisa.

Izbranega kandidata bo imenovala občinska skupščina na seji vseh treh zborov potem, ko bo dobila ustrezna mnenja oziroma soglasja.

Komisija za volitve in imenovanja in kadrovske zadeve SKUPŠČINE OBČINE VELENJE

RAZPISUJE

na podlagi 13. člena zakona o sodiščih splošne pristojnosti (Uradni list SRS št. 20/65) v soglasju s Skupščino občine Mozirje — delovno mesto

SODNIKA OBČINSKEGA SODIŠČA V ŠOŠTANJU

Kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za sodnika po 40. členu Temeljnega zakona o splošnih sodiščih (Uradni list SFRJ, št. 7/65), naj se prigrasijo v 15 dneh po objavi tega razpisa komisija za volitve in imenovanja in kadrovske zadeve skupščine občine Velenje.

VETERINARSKA POSTAJA VELENJE OBVEŠČA, DA BO OBVEZNO CEPLJENJE PSOV V DNEH OD 24. III. DO 28. III. 1975 PO NASLEDNJEM RAZPOREDUI:

- Ponedeljek, 24. marca 1975:
- 7.30 Velenje — na dvorišču Celjska 71
 - 9.30 Salek — pri Kavčiču
 - 11.30 Paka — pri šoli
 - 15.00 Pesje — pri Levcu
 - 17.00 Arnače — pri Goršku
- Torek, 25. marca 1975:
- 8.00 Škale — pri Oblu
 - 9.30 Plešivec — pri Dolarju
 - 11.00 Hrastovec — pri mostu
 - 12.00 Cirkovec — pri šoli
 - 15.00 Velenje — Celjska 71, dvorišče
- Sreda, 26. marca 1975:
- 8.00 Smartno ob Paki — krajevni urad
 - 10.00 Gorenje — pri gostilni
 - 11.00 Skorno — pri Pirečniku
 - 12.00 Topolšica — pri Menihu
 - 15.00 Ravne — pri Jazbecu
 - 16.00 Ravne — na Marovski graščini
- Četrtek, 27. marca 1975:
- 8.00 Bele vode — gostilna Mazej
 - 9.00 Bele vode — gostilna Grebenšek
 - 10.00 Florjan — pri Ostrouhu
 - 11.00 Zavodnje — pri gostilni
 - 15.00 Soštanj — pri Rihtariču
- Petek, 28. marca 1975:
- 8.00 Gaberke — gostilna Kotnik
 - 9.30 Družmirje — pri Bodjanu
 - 11.00 Lokovica — pri Trnšku

V središču trgovskega centra Velenje

KSC

Kavarna slaščičarna Center

že redno postuje in nudi usluge po zmernih cenah.

- Kavarna slaščičarna „Center“ je prijetno urejena
- Kvalitetne usluge po izbiri in vašem okusu
- Po vaši želji sprejemamo naročila slaščičarskih izdelkov za dom, za razne priložnosti
- Letna terasa
- Časopisi in revije

KSC je odprta vsak dan od 8.30 do 21.30.

V ponedeljek je zaprto.

Želimo vam prijetno počutje v „KSC“ in na svidenje!



hotel paka

Mladi pevci navdušili

Zveza kulturnoprosvetnih organizacij in glasbena šola Franja Koruna Koželjskega Velenje sta podobno kot že vrsto let doslej tudi ob letošnjem 8. marcu, prazniku žena, organizirali v domu kulture v Velenju srečanje

mladih pevcev Saleške doline. Ki je bilo hkrati posvečeno tudi 30. obletnici osvoboditve.

Nastopilo je petnajst otroških in mladinskih zborov iz občine, le mladih pevcev iz Šmartnega ob Paki ni bilo. Na drugi strani pa so starši, ki so do zadnjega kotička napolnili dvorano kulturnega doma, veliko jih je celo ostalo brez kart, in so potrjeni odšli domov, z velikim navdušenjem pozdravili otroške zборе vzgojnovarstvenih zavodov, ki so letos nastopili prvič, z dolgim aplavzom pa so nagradili tudi lepo petje učencev velenjske posebne šole.

Občinstvu so se najprej predstavili otroški zbori: VVZ Šoštanj pod vodstvom Ivanke Rabič, VVZ Vrtiljak Velenje (Anica Zakrajšek), VVZ Najdihojca in Mojca (Ivanka Dakič), Posebne osnovne šole Velenje (Ivana Lešnik), Glasbene šole Šoštanj (Alenka Janič), osnovne šole Topolšica (Marija Skornšek), osnovne šole Biba Roeck Šoštanj (Nada Požun), osnovne šole Škale (Pavla Lipnik), osnovne šole Anton Aškerc Velenje (Alenka Janič), osnovne šole Miha Pintar Toledo Velenje (Anica Pukl). Izmed mladinskih pevskih zborov pa so nastopili naslednji: zbor osnovne šole Biba Roeck Šoštanj (Majda Klančnik), osnovne šole Karel Destovnik Kajuh Šoštanj (Štefka Lojen), zbor osnovne šole Gustav Šilih Velenje (Dragica Magdič), osnovne šole Miha Pintar Toledo (Marija Bon).

Za konec pa je zapel še dekliski zbor velenjske gimnazije pod vodstvom Ivana Marija.

V oceni o reviji mladih pevcev sta prof. Ciril Vrtačnik in prof. Branko Rajšter najprej dejala, da je razveseljivo, ker so na srečanju nastopili tudi najmlajši iz vzgojno varstvenih ustanov. Za petje pa sta izjavila, da je to trenutek, o katerem je treba govoriti z velikim spoštovanjem. „Iskreno povedano,“ je poudaril Branko Rajšter, „opravljeno delo daleč presega slovensko raven. Mladi pevci so pokazali nadpovprečno petje in mislim, da bi lahko vsi brez izjeme sodelovali na republiški reviji.“ Vsem nastopajočim sta predsednik ZKPO Velenje Stane Žula in njen tajnik Vinko Šmajš izročila lepa priznanja.



Otroški zbor VVZ „Vrtiljak“ Velenje



Otroški zbor Posebne šole Velenje



Otroški zbor osnovne šole Škale



Otroški zbor osnovne šole Anton Aškerc Velenje



Mladinski zbor osnovne šole Karel Destovnik Kajuh



Janko Osojnik — prvi častni član šoštanjske godbe

Sobotnega občnega zbora delavske godbe „Zarja“ tovarne usnja Šoštanj se je udeležil kljub boleznini najstarejši član Janko Osojnik. Ob 55-letnici aktivnega in uspešnega dela na glasbenem področju so ga ob tej priložnosti razglasili za prvega častnega člana godbe.

Na sliki: Predsednik šoštanjske godbe Aleksander Samobor in njen dirigent Silvo Tamše izročata Janku Osojniku listino o imenovanju za prvega častnega člana godbe.



Lep program za oskrbovance

V počastitev dneva žena je zveza slepih iz Celja organizirala v sredo, 5. marca v domu upokojencev na Polzeli lep kulturni program, v katerem sta nastopila 13-članski pevski zbor zveze slepih pod vodstvom Pavla Bukovca in kvintet Šaleški fantje, ki ga vodi Franci Žerdover. Le-ta je obenem tudi predsednik omenjenega pevskega zbora. Program pa je z veliko mero humora povezoval Ivo Gorogranc iz Velenja.

V domu upokojencev na Polzeli je trenutno 129 oskrbovancev. Največ jih je iz Žalca, nekaj pa jih tudi iz sosednjih občin, med njimi tudi iz Velenja.

Oskrbovanci so se programa, ki je trajal skoraj uro in pol, zelo razveselili, v njihovem imenu pa se je vsem nastopajočim zahvalila direktorica doma Martina Jurjevec.

Občni zbor šoštanjskih borcev

Združenje borcev NOŠoštanj je v minulem letu pomagalo mnogim borcem in aktivistom pri doseganju zasluženih priznanj, in janju stanovanskih razmedodeljevanju različnih darnih pomoči in še pri marsičem drugem. Odbor združenja borcev je lahko tako uspešno uresničeval sklepe in naloge ter obveščal članstvo o raznih akcijah s pomočjo poverjenikov, ki svoje delo opravljali vestno poštrevovalno in pravočasno.

To so nekatere izmed ugotovitev z občnega zbora zveze borcev Šoštanj, ki je bil prvo soboto v marcu.

Iz statističnih podatkov razvidno, da se število članov — sedaj jih je 227 — spreminja zaradi preselitev priselitev in umiranja. Tudi vrste šoštanjskih borcev aktivistov in internirancev zloglasnih taborišč se prehitro redčijo, zaradi nadčloveških naporov, ki so jih prestajali med vojno.

Mnogi člani združenja so zelo aktivni družbenopolitični delavci in sodelujejo v različnih družbenopolitičnih organizacijah in na drugih področjih samoupravnega življenja. Obe ustavi in kongresni sklepi borce za vezujejo, da se dosledno zavzemajo za uresničevanje le-teh, se borijo proti nepravilnostim v naši družbi in negujejo vrednote iz narodnoosvobodilnega boja.

Združenje šoštanjskih borcev je v tesni povezavi z občinskim združenjem borcev in s skladom za zadeve borcev in invalidov NOV pri skupščini občine Velenje.

Na ta način uspešno rešuje družbeno skrb za borce in članje njihovih družin, tako da bedijo nad socialnimi, zdravstvenimi, materialnimi in stanovanskih problemi borcev in drugih udeležencev NOB.

Novi zakon o vojaških in vojnih invalidih, sprejet v decembru 1974. leta, bolje ureja invalidski dodatek, družinski dodatek in druge pravice vojaških vojnih invalidov.

Zveza borcev skrbi tudi za tradicije narodnoosvobodilnega boja in skupaj z mladino prireja pohode po partizanskih poteh in manifestacijami, komemoracijami in prireditvami ob spominskih obleležjih. Borci si tudi prizadevajo, da mladi naraščajo njihovo pomočjo, ter s pomočjo šole, družine in obeh organizacij mladih, sprejema vse tisto, kar je potrebno za očuvanje pridobitve narodnoosvobodilnega boja in ljudske revolucije.

M. E.

NIMAJO PROSTOROV

Pred kratkim so se sešli na redni občni zbor člani društva za varstvo in vzgojo ptic pevke iz Saleške doline. Čeprav je imelo društvo ob ustanovitvi pred osmimi leti le nekaj članov, jih je danes že 41. Samo na letošnji razstavi ptic, ki so jo organizirali januarja v prostorih osnovne šole Miha Pintar Toledo, se jih je včlanilo kar petnajst.

Društvo se lahko pohvali, da je med najbolj delavnimi v Sloveniji, kar je podčrtal tudi predstavnik podobnega društva iz Trbovelj, ki se je kot gost udeležil njihovega občnega zbora. V zadnjem letu dni pa je njegova dejavnost nekoliko upadla, čemur so vsekakor krive težave, s katerimi se člani srečujejo pri svojem delu. Že več let si namreč priza-

devajo, vendar za zdaj brez uspešno, da bi dobili primeren prostor za sestanke in v katerega bi lahko spravljali tudi inventar. Društvo ne dobiva nobenih dotacij, ampak so njihov edini vir dohodka članarina, ter simbolična vstopnina in srečolov, ki ga organizirajo ob vsakoletni razstavi ptic. Žal, letos člani niso mogli razstaviti vseh ptic, ker nikjer v Velenju niso mogli dobiti za to ustreznega prostora. Na občnem zboru je bilo tudi slišati, da so sicer poslali prošnjo za finančno pomoč na skupščino občine pa tudi na delovne organizacije, vendar so ostale brez odgovorov.

In kakšne so naloge društva? Poleg vzgojne funkcije društvo skrbi za zaščito zunanjih ptic, zlasti v zimski

dobi, s tem, da jih skozi vso zimo redno krmijo in tako omogočajo njihov nadaljnji obstoj. „Ne gre nam za šport in estetske užitke, ampak za načrtno varstvo in nogo teh drobnih živali, naših dobrotnic in prijateljic. Moreča tišina se naseli tam, kjer se ptice odselijo ali odmrejo in kjer biljoni raznovrstnih škodljivcev nemoteno uničujejo rastlinje. Žal lahko tudi pri nas ugotovljamo, da je koristnih ptic vedno manj,

ker civilizacija iz dneva v dan bolj krči njihov življenjski prostor, s tem da sekamo gozdove, žive meje in grmovje, kjer naj bi se ptice najraje zadrževale in razmnoževale. Zato moramo ptice varovati pred največjimi sovražniki, kot so lakota, mraz, roparske živali pa tudi brezsrčni ljudje,“ je dejal med drugim Anton Sopolšek, predsednik društva, na nedeljskem občnem zboru.

SALON 1001